

Výroční zpráva

2016

NOVÁ ŠKOLA, o. p. s.

*Každý má právo na plnohodnotné vzdělávání.
Někdo to má ale z různých důvodů těžší...*

NOVÁ ŠKOLA, o. p. s.

*Každý má právo na plnohodnotné vzdělávání.
Někdo to má ale z různých důvodů těžší...*

Základní informace o Nové škole, o. p. s.

název: Nová škola, o. p. s.

sídlo, kanceláře, učebna: Křížíkova 344/6, 186 00 Praha 8

telefon: 608 278 361

web: www.novaskolaops.cz

právní forma: obecně prospěšná společnost

bankovní spojení: ČSOB, Na Příkopě 14, Praha 1

číslo účtu: 200 144 543/0300 - CZK

připravil: tým spolupracovníků Nové školy, o. p. s.

grafická úprava: Terezie Chlíbačová

v roce 2017 vydala Nová škola, o. p. s.

© Nová škola, o. p. s.

Vážení příznivci Nové školy, milí přátelé,

rok 2016 byl 20. výročí existence Nové školy. Dovolte mi, prosím, malé osobní ohlédnutí. S lidmi a výsledky práce Nové školy jsem se poprvé setkal na konci 90. let minulého století, když jsem, coby zaměstnanec Nadace Open Society Fund Praha, začal v ČR rozvíjet a naplňovat cíle komunitního vzdělávání. Následně jsem spolupracoval s Helenou Balabánovou a později při realizaci projektů Podpora a rozvoj komunitních škol (2000–2002), Varianty – multikulturní vzdělávání (2001–2002) a navazujícího projektu EQUAL (2002–2005) i s Vládou Vikem. S ním jsem také v roce 2005 napsal Zprávu o stavu komunitních škol v České republice.

Přelom tisíciletí byl, videno dnešním pohledem, naplněn přesvědčením, že má smysl bojovat o transformaci škol v přirozená centra starající se o rozvoj komunit, a v tomto procesu

Nová škola měla díky podpoře Charles Stuart Mott Foundation aktivní roli. Když byl 7. února 2001 vládou ČR schválen Národní program rozvoje vzdělávání, který obsahoval doporučení „Účelovými nárokovými prostředky, vymezenými v rozpočtu, finančně zabezpečit rozšíření činnosti škol jako vzdělávacích a kulturně výchovných center obcí a zřídít na těchto školách funkci koordinátora,“ mohlo se zdát, že transformace škol získala i potřebnou politickou podporu. Nová škola jela na vítězné vlně. V konkrétních šesti školách z celé ČR nacházejících se u vyloučených lokalit podporovala procesy komunitního vzdělávání. V roce 2004 uspořádala mezinárodní konferenci o komunitním vzdělávání, na kterou přijelo 60 účastníků z 11 zemí. Vznikal bulletin, metodické příručky, byla vytvořena webová stránka, pod hlavičkou Nové školy bylo podporováno síťování škol a výměna dobré praxe na seminářích i letních školách. MŠMT vedené ministrem O. Liškou připravovalo systémovou podporu komunitního vzdělávání a do přípravných prací byli zapojeni také zaměstnanci Nové ško-

ly. Vedle Vlády Vika to byla i Kateřina Tykalová. V listopadu 2007 proběhla v Praze další mezinárodní konference zaměřená na komunitní vzdělávání. Po konferenci 9. 11. 2007 byli někteří z účastníků pozváni na MŠMT, aby se zde zapojili do panelové diskuse. Ta proběhla v Zrcadlovém sále MŠMT a účastnil se jí i tehdejší náměstek ministra pro regionální školství pan Jindřich Kintzberger. Zástupci ministerstva na této panelové diskusi mimo jiné řekli: „Role ministerstva je taková, že pomůže vyškolit komunitní koordinátory (...) a zajistit jejich roční/půlroční financování.“ V tuto chvíli jsem byl přesvědčen, že Nová škola bude participovat na systémově pojaté transformaci českých škol. Od dubna 2006 jsem již byl členem správní rady, v ní odpovídal za oblast komunitního vzdělávání a měl smělé plány. Jenže tak, jak to v životě chodí, je těžké rozpoznat, jestli jste dosáhli vrcholu, ze kterého již vede jen cesta dolů, nebo zda se nacházíte na náhorní plošině, z níž bude ještě možné dále stoupat. V případě komunitního vzdělávání a podpory jeho šíření se jednalo o prv-

ní případ. Celkem logicky jej provázely zklamání, ztráta motivace a frustrace z marně vynaložené práce. S pádem Topolánkovy vlády totiž přišlo i pozastavení všech rozběhlých aktivit, včetně systémové podpory rozvoje komunitního vzdělávání v české vzdělávací soustavě. Za kvalitu a rozsah komunitního vzdělávání aktuálně nese odpovědnost zřizovatel a management škol.

Druhý intenzivní prožitek spojený se značkou Nové školy nese název Antidiskriminační kampaň. Datuje se k roku 2010 a já jej uvádím s podtitulem „Kterak nemožné se stalo skutkem“. Nová škola byla v roce 2010 vybrána MŠMT jako dodavatel Antidiskriminační kampaně. Schvalovací proces se dlouho vlekl a na jeho konci bylo více jak dvoutřetinové snížení rozpočtu při zachování původního rozsahu kampaně. Obratem jsme ministerstvo požádali o redukci rozsahu projektových aktivit a soustředili se na vytvoření televizního spotu. Ministerstvo nám finance na vytvoření spotu převedlo v druhé polovině

prosince a zároveň si ve smlouvě vynutilo podmínku odvysílat spot již v roce 2010. 27. prosince jsem na jedné z komerčních televizí podepsal smlouvu o odvysílání spotu a 29. 12. v 19.25 hod., tedy v tzv. primetime, se v Mariánských Lázních podíval na jeho první odvysílání. V roce 2011 jsme ke vzniklému spotu vytvořili ještě jeden, navazující. Oba spoty je i dnes možné zhlédnout na webové stránce Nové školy.

Tyto adrenalinové momenty doplnila každodenní práce. V roce 2010 jsem vystřídal Ivana Gabala v roli předsedy správní rady a měl jsem možnost zažít na této pozici postupný programový vzestup. Dobře jej dokumentují výroční zprávy z let 2011–2015. V úvodních slovech jsem se vždy snažil charakterizovat uplynulý rok a všimnout si na něm především pozitiv. Vážím si skutečnosti, že mi lidé pracující pro Novou školu, zaměstnanci i dobrovolníci, každoročně dopřáli dostatek inspirujících podkladů a jsem velmi rád, že nejenak tomu bylo i v roce 2016.

V tomto roce Nová škola překonala nástrahy náhorní plošiny a obrazně řečeno stanula před horskými velikánky. Díky vysoké úspěšnosti podaných žádostí o dotace a vysoké kvalitě vzdělávacích kurzů je i nadále o služby Nové školy obrovský zájem.

V uplynulých letech jsem se snažil děkovat jmenovitě každému, kdo se na práci Nové školy podílel. Podle posledních informací má Nová škola 250 zaměstnanců po celé ČR. Výčet jmen by tak byl příliš dlouhý. Jsem upřímně rád, že se Nová škola dožila svých dvacátých narozenin v tomto stavu. Vážím si práce svých kolegů a kolegyn ze správní i dozorčí rady. Oceňuji členy i členky managementu, vedeného Janem Zajícem, a děkuji každému zaměstnanci i dobrovolníkovi, kteří se rozhodli pomoci Nové škole s naplňováním jejího poslání.

Jsem velmi rád, že jsme si v září 2016 našli čas a společně prožili večer, při kterém jsme spolu mohli propojit minulost Nové školy s její budoucností. První měsíce roku 2017 mě naplňují

optimismem. K nově zahajovaným projektům jsme přistoupili zodpovědně, zavedené programy se snažíme dále rozvíjet a hledat jejich optimální podobu.

Věřím, že čtenář této výroční zprávy po jejím přečtení nabyde stejného přesvědčení, a nám všem v Nové škole přeji, abychom i v roce 2017 dokázali hledat způsoby, jak maximalizovat potenciál i těch dětí a mladých lidí, kteří se do života vydali z nevýhodných startovních pozic.

V Praze, 5. dubna 2017

Petr Vrzáček, předseda správní rady
Nové školy, o. p. s.

Každá činnost, při níž se lidé něco učí nebo něco vytvářejí, potřebuje experimentální laboratoř, kde kriticky myslící jedinci zkusí dělat věci jinak, aby dosáhli lepších výsledků. Nová škola je experimentální laboratoř českého školství pro vzdělávání těch, o kterých dříve naše školství říkávalo, že jsou špatně vzdělatelní, z nepřízřívivých rodin anebo mají „speciální“ vzdělávací potřeby a patří do „speciálních škol“. Většinou se to týkalo dětí z málo vzdělaných nebo přímo nevzdělaných rodin, vesměs romských, nad kterými škola i veřejnost zlomily hůl. Otázka byla prostá: Jak zařídit, aby škola v rámci svých kapacit doplnila chybějící podporu a vzdělanost v rodině, a to i bez spolupráce rodičů? Nová škola přišla s nápadem na vzdělávání pedagogických asistentů pomáhajících ve třídách. Dnes se jedná o prakticky všeobecně přijímanou samozřejmost.

Za 20 let prošlo laboratoř Nová škola i mnoho dalších témat, některá s větším a některá s menším úspěchem. Dnes se již několik let experimentuje

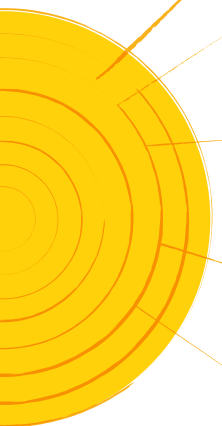
s tím, jak začlenit četbu knížek do výuky mladších žáků a jak povzbudit i učitele k experimentování. Jak jinak učit matematiku, zajímavě a přístupně, jak překonat propast nároků mezi základní a střední školou. Navíc se již experimentuje nejen v Praze, ale i jinde po ČR. Počet zaměstnanců i dobrovolníků roste. Vše je patrné a dokumentováno na následujících stránkách.

Na závěr si dovoluji vyjádřit přání a uvedu téma, které by mi přišlo jako hodné dalšího experimentování. Jak způsobit, aby děti škola bavila? Jak dosáhnout, aby pedagogická veřejnost žactvo nejen učila a známkovala, ale naslouchala mu a chyb využívala nejen k „pětkování“, ale naopak jako odrazového můstku k debatě s žáky, a nikoliv jen s jejich rodiči. V OECD patří ČR k zemím, kde škola děti baví nejmíň. Taková situace si samozřejmě laboratorní experimentování zaslouží, do laboratoře patří.

Ivan Gabal, dlouholetý předseda
správní a poté i dozorčí rady

Střípky z Nové školy

- **Leden:** Čtenářský klub ve školkách v našem kurzu prozkoumalo deset paní učitelek. Spolu s HMATem 1 vymýšlíme, jak šikovně ověřit u romských dětí funkčnost matematiky založené na budování schémat. To nejlepší ze soutěže Romano suno je v lednu i únoru ke zhlédnutí v Moravské zemské knihovně. A jako každý rok dokončujeme závěrečné zprávy k projektům.
- **Únor:** Nová škola stojí na lidech, proto jsme si dovolili skvělý mentorský kurz, který v únoru bohužel skončil. Nastávají tradiční šachy s dobrovolníky – studentům vysokých škol se s letním semestrem mění časové 2 možnosti.
- **Březen:** Začíná třetí kvalifikační kurz pro asistenty pedagoga. Rozšiřujeme doučování v programu Společně 3 v knihovně do pobočky MKP Lužiny.
- **Duben:** Na oslavě Mezinárodního dne Romů 8. dubna otevíráme 19. ročník Romano suno. Výstava je v Ostravě-Vítkovicích, kde také pořádáme semináře o romštině pro děti. Čtenářské kluby vybojovaly novou finanční podporu, škrtili nám ale veškeré zdroje na externí experty. Třetí běh kvalifikačního studia pro asistenty pedagoga úspěšně zakončuje 26 studentů. V Rozletech hledáme poklad na Vyšehradu. 4
- **Květen:** Dozvídáme se, že pražské čtenářské kluby byly podpořeny, nadějně vypadá i Společně v knihovně. Cesta k podepsanému rozhodnutí a penězům na účtu bude ale ještě dlouhá. I když je venku hezky, na 5 doučování chodí hodně dětí a snaží se dohnat látku za celý rok. Začíná čtvrtý kvalifikační kurz pro asistenty.
- **Červen:** 3. června čteme texty Romano suno širokému publiku na festivalu Habrovka a na dětském Khamoru. 6 V Olomouci se daří zorganizovat krásný čtenářský kurz zaměřený na předškolní čtenářské kluby. Je podpořen projekt Šance na úspěch. Vyškolili jsme úspěšně 26 nových asistentů. Rozlety i doučování v knihovnách se s koncem školního roku ukládají k letnímu spánku.

-
- 7/8** ● **Červenec a srpen:** Začínáme rozjíždět projekty Šance na úspěch, Společně v knihovně a Pražské čtenářské kluby, zatím bez podepsaných smluv, a tím pádem i bez financí. Hledáme knihovnice do pražských čtenářských klubů – a získáváme několik skvělých spolupracovnic. Pravidelné doučování o prázdninách spí, v srpnu ale pomáháme několika dětem (naštěstí ne našim klientům) připravit se na reparať.
 - 9** ● **Září:** Nová škola slaví své dvacáté narozeniny. Kdo by se toho před šesti lety nadál? V regionech nastupuje ve školách téměř 20 zaměstnanců Šance, NŠ si od kamarádů a rodinných příslušníků půjčuje prvních 400.000,- Kč. Rozbíhá se doučování v Rozletech. Se začátkem platnosti novely školského zákona zažívá portál *asistentpedagoga.cz* návštěvní rekordy, za měsíc skoro 20.000 lidí. Dotazů a inzerátů je tolik, že přestáváme stíhat.
 - 10** ● **Říjen:** Do Šance naskakuje dalších 20 zaměstnanců. (NŠ si půjčuje dalších 200.000,- Kč). Čekáme na podpis pražských projektů, ale ten se stále odkládá. Začalo doučování v knihovnách, zatím pouze na Lužinách. Opakujeme úspěšnou akci hledání pokladu na Vyšehradu s CIEE Praha. Do doučování se zapojují tři americké studentky. Zájem o asistentský portál neustává, dotazů i inzerátů je snad více než v září.
 - 11** ● **Listopad:** Pátý běh kvalifikačního studia pro AP dokončuje 27 studentů. Podepisujeme s „mírným“ zpožděním smlouvy na dva pražské projekty. Dorazila zálohová platba pro Šanci. Zástupci 27 mimopražských škol se sjíždí do Prahy, aby se nechali vtáhnout do přemýšlení o čtenářství svých žáků – čekají nás tři společné roky práce, zahajujeme projekt čtenářských klubů na 2. stupni. NŠ si půjčuje od
 - 12** ● **Prosinec:** Na slavnostní vyhlášení vítězů soutěže Romano suno se 10. 12. do Prahy sjíždí desítky vítězů z různých koutů České republiky. Kromě českých romských autorů se zde mohou seznámit také s Oxanou Marafioti, romskou spisovatelkou z Ameriky. Noví dobrovolníci procházejí víkendovým školením. Dorazila zálohová platba na projekt mimopražských čtenářských klubů a na chystané matematické kluby. Ježíšek. NŠ vrací milionovou půjčku, začínáme klidně spát. V Rozletech pořádáme tradičního Mikuláše.

Co mi dal rok v Nové škole

Máša Bořkvcová

vedoucí programu Podpora romštiny

Měla jsem radost, jak se po období s méně projekty naše organizace zase rozrostla o staronové i nové zaměstnance, až máme někdy problém vejít se ke stolům. V Romano suno mně udělaly radost dvě věci. Za prvé jsme pro soutěž Romano suno tento rok oslovili i dospělé a zjistili jsme, že to byl dobrý krok. Sešly se nám krásné práce a dospělí vítězové měli ze svého ocenění snad ještě větší radost než děti. Za druhé se nám podařilo za podpory americké ambasády zorga-

nizovat pro vítěze v soutěži literární i výtvarné dílny, takže se lépe poznali s romskými autory i mezi sebou. S dílnami i semináři jsme za dětmi vyjžděli také my, a poznali tak další zajímavé lidi i místa.

Lenka Hořáková

projektová manažerka Společně v knihovně

K týmu Nové školy jsem se připojila v polovině roku 2016. Ze svého dřívějšího působení sociální pracovnice si nesu zkušenost, že často právě nedo-

statečné vzdělání vede k nešťastným životním rozhodnutím. A také to, jak obtížnou cestu k poznání některé děti mají, přestože jsou stejně jako ostatní od narození přímo zázračně předprogramovány k růstu, učení a rozvoji. Pomoc těmto dětem je něco, co mi dává hluboký smysl.

Byla jsem proto moc ráda, že se můžu přidat ke kolegovi Michalovi a pomáhat rozvinout projekt „Společně v knihovně“. Počátky mého působení v Nové škole byly poznamenány finanční nejistotou a nejasným postavením projektu. Aktivity se kvůli tomu nesly ve znamení posunu a odkladů, což nebylo nic příjemného pro mou netrpělivou povahu. Přesto se nám však podařilo rozšířit nízkoprahovou pomoc se školní přípravou vedenou dobrovolníky do šesti poboček Městské knihovny v Praze. Moji kolegové Michal a Marké-

ta shromáždili a vyškolili poměrně velkou skupinu nadšených dobrovolníků, jimž patří velké poděkování za věnovaný čas i dovednosti. Navázali jsme i spolupráci s knihovnami, kterou bychom rádi v dalším roce prohloubili; poděkování tak patří i všem zapojeným knihovníkům: za ochotu a vstřícnost vyzkoušet něco nového.

V roce 2016 se nám podařilo proplout mořem nejistot, v prosinci jsme se nakonec dočkali i finanční podpory z ESF a já doufám, že v dalším roce budeme moci již klidněji soustředit své síly na propojování knihoven, dobrovolníků a dětí, které potřebují pomoc. A také na patřičné „opečování“ všech zúčastněných – metodickou podporou, vzděláváním i supervize.

Markéta Krommelová
administrativní pracovnice

Přestože jsem v Nové škole v roce 2016 strávila necelý půlrok, byl to půlrok dost nabitý.

Byl ve znamení intenzivního souběžného zahájení hned několika projektů najednou, s čímž byly spojeny nebyvalé „rozjezdové“ těžkosti. Ovšem přes všechna úskalí, která start provázela a která se postupně v celé své hloubce vynořovala, jsem velmi rychle poznala, že jsem v polovině letních prázdnin vplula do neuvěřitelně vstřícného a přátelského prostředí, plného milých lidí, kteří jsou vždy po ruce, když je potřeba poradit, nasměrovat, vyřešit... A to vše ochotně, se zájmem a klidným nadhledem. To je něco, čeho si nesmírně vážím, protože to celé práci dává ten pravý

smysl a umožňuje zvládnout veškeré byrokratické záležitosti.

Děkuji Nové škole za novou příležitost. Těší mě, že mohu být při tom.

Eva Bělinová
vedoucí programu Čtenářství

Rok 2016? Rok zasévání semen, u nichž jsme s napětím čekali, která vzejdou a která zahynou. Ve čtenářském programu jsme zasévali především do pole strukturálních fondů – programů administrovaných ministerstvem školství, resp. pražským magistrátem. A v létě už jsme sklízeli...

Také rok hledání. Především nových spolupracovníků, protože co jsme zaseli, vzešlo a košaticí se Novou školu bylo nezbytné novými spolupra-

covníky náležitě podepřít. Čtenářský program se tak mimo jiné rozrostl o dlouholetou paní učitelku ze ZŠ Lyčkovo nám. Katku Bártovou, která garantuje kvalitu práce v pražských čtenářských klubech. Nemluvě o desítkách nových spolupracovníků ve školách a knihovnách, kteří se rozhodli prozkoumávat s námi taje čtenářských klubů, za což jim neustále děkuji. Bohužel i rok starostí, protože systém čerpání strukturálních fondů nebyl na rozjezd projektů nastaven. Mnoha technickými problémy jsme se museli (a stále musíme) i spolu s úředníky doslova protrápit. Je škoda, že někdy o pravidlech vědí méně než my. Dojem zatím není kladný, ale odhodlání na straně spolupracujících škol a radost dětí dodávají i mně energii k dalšímu boji.

Snad s odstupem dalšího roku budu rok 2016 hodnotit i jako rok, který mě mnohému naučil, neboť komplikace související se spuštěním obou čtenářských projektů tentokrát trvaly opravdu dlouho a byly zásadnější. Nelze nezmínit vleklé (naštěstí vítězné) jednání s MHMP o nelogickém na-

stavení limitu úvazku 1,0 pro projektové zaměstnance zároveň pracující ve školách. Nebo překlenování spuštění projektů z rodinných půjček, protože se zpozdilo podepsání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Výběrové řízení na nákup dětských knih spadající do období platnosti dvou různých právních úprav. Zkrátka, co vám budu vyprávět?

Irena Poláková,
odborná garantka čtenářského programu

Rok 2016 – rok čekání/rok dočkání
„Evo, už to dorazilo?“ „Ne, Ireno.“
„Evo, už víme něco?“ „Ještě ne, dám ti vědět!“
„Evo...“
Trpělivost není mou silnou strán-

kou, což bylo zvláště patrné v roce 2016, kdy jsme čekali na výsledky grantových řízení. Tentokrát jsme za čtenářské kluby podali grantové žádosti hned dvě – jednu pro pražské a druhou pro celorepublikové kluby. Žádosti jsme sepsali z kraje roku a pak jsme už vymýšleli, co přesně se v klubech bude dít, domlouvali jsme se s konkrétními lidmi, vybírali dětské knihy. Rok čekání se v půlce překlopil v rok dočkání. Před prázdninami bylo zřejmé, že vznikne několik desítek nových čtenářských klubů. A teď, teď už fungují. Připadám si jako člen sehraného týmu. To je úlevné. Připadám si jako člen sehraného týmu. A to je chvílemi znepokojující. Co když kluby nepůjdou tak hladce, jak očekáváme? Co když druhostupňové děti ze sociálně nepodnětného prostředí nebude bavit do klubu chodit. Co když. V půlroce dočkání obavy nabývají konkrétních kontur. Někde mají problémy s nábořem dětí, jinde se mění vedoucí. Do našeho „sehraného týmu“ přibyla Tereza. Nová metodička a nové nápady. Rok 2017 – rok čekání, co vzejde z naší snahy rozečíst děti,

kteří čtení vlastně bavit ani nemůže. Pardon, původně nemohlo, ale teď, co chodí do klubu, stará se o ně sehraný tým, s novou metodičkou... To be continued.

Kateřina Bártová
*hlavní metodička pražských
čtenářských klubů*

V Nové škole jsem dostala možnost nahlédnout do pro mě nové projektové práce, získat zkušenosti, které školní praxe nenabízí, poznat zajímavé a kreativní lidi, se kterými mě pojí společný zájem – rozvoj dětského čtenářství. Zažila jsem radost z práce nad nejnovějšími dětskými knížkami, navázala nová přátelství. Kolegům děkuji za podporu, kterou mi poskytli.

Nina Rutová
*metodička a regionální koordinátorka
čtenářského programu*

Poznala jsem jednadvacet učitelek a knihovnic, které jsou ochotné vést pravidelně týden co týden školní čtenářský klub. To je poměrně dost lidí, k nimž jsem hledala cestu – nejen metaforicky, ale často i reálně, neboť kraj západních Čech jsem doposud viděla jen párkrát z vlaku. Měla jsem o Litvínově, Teplicích, Kralupech a Dubí představu hlavně z médií a zaskočilo mne, jak nemožná ta má představa byla, ať už šlo o krajinu, města, nebo o lidi. Přečetla jsem i letos poměrně dost knih pro děti a mezi světovými autory jsem objevila Shaun Tana, Australana, k jehož textům a ilustracím se stále vracím s dětmi i s dospělými, neboť

ne všemu z jeho tvorby je rozumět na první dobrou. Co ještě? Vytvořila jsem pár desítek čtenářských lekcí, které bych bez nutnosti naplnit nový pracovní úvazek nevytvořila. Nezměnila jsem sice své dlouholeté zájmy, mezi něž patří četba, kritické myšlení, čtenářské dílny a pedagogika. Ale jinak, jinak bylo vlastně letos pro mne vše Nové.

Lenka Friedbergerová
finanční manažerka

Rok 2016 byl plný příprav nových projektů a dlouhého čekání, zda „vyjdou“. A ony většinou vyšly! Myslím, že to Novou školu velmi změní a posune dopředu. Je v ní řada nových tváří a o hodně více práce. A to je dobře. Já jsem se od srpna zapojila na

kratičký úvazek jako finanční manažer do jednoho ze čtenářských projektů. Spolupracuji na něm úzce s Evou Bělinovou, se kterou se již velmi dobře známe. Je to pro mě opět nová, zajímavá zkušenost, protože se čtenářskými kluby se takto zblízka setkávám poprvé.

Eva je věrná heslu „šťěstí přeje připraveným“, proto jsme měli před začátkem projektu vše skvělé rozjeté a nachystané. Nečekala jsem tedy žádný problém. Ale to by nebyla ta správná projektová práce, kdyby to tak bylo. Při rozjezdu nás čekala řada zcela nečekaných překážek souvisejících s nepřipraveností úředníků, problémy s financováním, problémy s nesmyslnými pravidly, vyjednávání už vyjednaného se školami. Řekla bych, že to byl jeden z nejtěžších začátků projektů, který jsem kdy zažila. Naštěstí jsme všechno zvládli a jsme zase o zkušenost bohatší.

Chtěla bych tímto poděkovat paní Zdeňkové z MHMP, která je naší finanční manažerkou. Její ochota, pracovitost a vstřícnost je neskutečná! Nové škole a všem v ní přeji hodně sil

a štěstí do budoucna.

Tereza Nakládalová
metodička čtenářského programu

Když pomyslím na minulý rok, připadám si mírně ztracená v čase. Mnoho událostí minulých předznamenávalo události dnešní a ještě více ty příští. Dnes mi začínají docházet skutečné významy slov, která jsem vloni psala do projektové žádosti Školních čtenářských klubů na 2. stupni. Opravdu jím to, co jsem si uvařila, či spíše mohu vařit dle svých receptů a doufat, že výsledek zachutná mnohým. Pro mne je to nová zkušenost, která má občas nádech až strašidelných možností ovlivňovat veřejný prostor, či ještě strašidelnější alternativu – pouhý ještě strašidelnější alternativu – pouhý formalismus. Loňský rok byl pro mne

rokem setí, jaký byl, se mne proto raději ptejte až po sklizni.

Jana Hořovská
odborná asistentka

Rok 2016 byl pro mne ve znamení očekávání schválení a zahájení projektu čtenářských klubů, na který jsem se po měsících strávených v komerční sféře a posléze na volné noze velmi těšila. Nejen proto, že už jsem věděla „do čeho jdu“, ale hlavně proto, s kým. Lidský faktor je pro mne to nejdůležitější a přátelská atmosféra a příjemné prostředí je přesně to, co mi práce v Nové škole přináší. Zároveň je to podmínka (alespoň z mého pohledu) pro úspěšné zdolávání administrativních nástrah a předpisů spojených s prací v projektu.

Naše úvodní projektové setkání na konci listopadu pro mne znamenalo poznání mnoha (asi tak padesáti) nových tváří, ale i setkání s mnoha „starými“ známými z minulého čtenářského projektu. Jelikož mne baví komunikovat s lidmi, přicházím si v tomto velkém čtenářském projektu skutečně na své.

Eva Horejcová
koordinátorka akreditovaných kurzů

Do Nové školy jsem se vrátila po roce a půl na rodičovské dovolené. Potěšilo mě, že příjemná pracovní atmosféra i „tvrdé jádro“ organizace stále zůstává a na něj se nabalilo několik dalších skvělých lidí, které jsem ráda poznala. A k tomu jsem si ještě obohatila slovní zásobu o slova jako šablony OP VVV

a Místní akční skupiny.

Petra Chmelařová
koordinátorka kvalifikačního studia pro asistenty pedagoga

Vážím si lidí, kteří se rozhodli dělat smysluplnou práci. Pro druhé. S vědomím četných překážek. S nutným osobním přístupem. S nejistým výsledkem. S častými pochybnostmi. S cílem pomáhat tak, aby jejich pomoc a oni samotní vlastně nebyli potřeba...

Vážím si asistentů pedagoga. Je mi ctí, že se s nimi můžu na začátku jejich profesionální cesty setkávat.

Michal Kryl
vedoucí programů přímé podpory

To je přece už tak dávno... I když se neodvratně nořím do životní fáze, kdy je výhrou pamatovat si vlastní jméno, zkusím něco vylovit. Dojem první – jaro, kanceláře osiřely, doběhly velké projekty a na další čekáme s tím, že vůbec nevíme, zda nám žádosti vyjdou. Poklidné vody čerí jen děti na odpolední doučování (zaslouží pochvalu, čerit umí fakt dobře) Takže bychom měli mít strašně volného času. Počkat, proč tedy nestíhám... Střih.

Dojem druhý – podzim, kanceláře jsou plné fajn lidí, některé nové si už pamatuji jménem, projekty jsou po měsících nejrůznějších průtahů konečně schválené, všichni na nich pilně pracují. Děti stále chodí, ale

občas je problém skloubit doučování s dalšími akcemi – poradami, setkáními realizačních týmů, kurzy, dalšími poradami. Rozbívám program, jehož jsem skoro výhradní pachatel, a dochází mi, co všechno jsem si na sebe do žádosti napsal. Alespoň vím, proč už zase nestíhám.

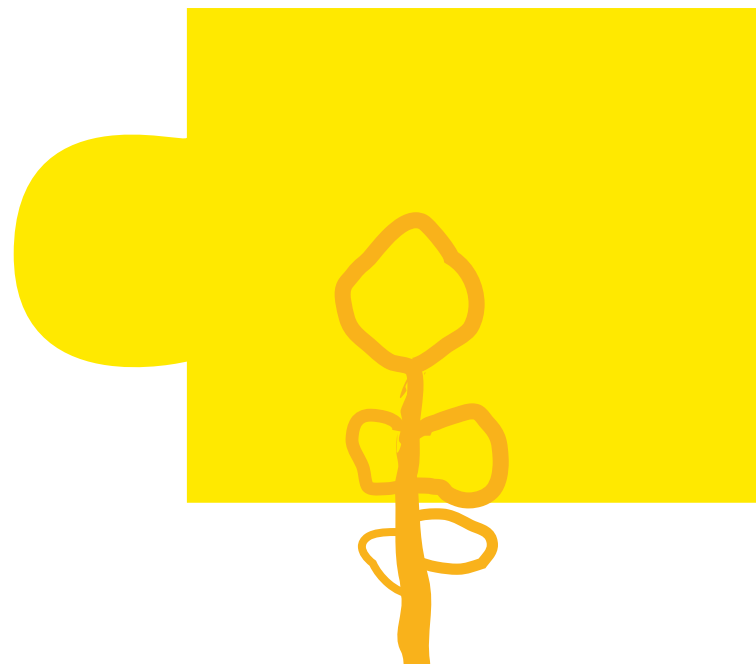

Jan Zajíc

ředitel organizace a vedoucí sekce podpory asistentů

Rok 2016 byl pro mne bezpochyby velmi dramatickým rokem, v osobním i pracovním životě. Šlo také o to, zda budu moci v Nové škole zůstat, zda mne práce zde uživí. Mám velkou radost, když mohu říci, že jsme v této náročné zkoušce obstáli. Otevřelo se před námi velké pole příležitostí,

ale i závazků, kterých jsme se, dle mého, zdárně zhostili. Rok 2016 mi dal především možnost nabízet práci lidem, ke kterým mám důvěru a s kterými jsem rád. A tak mě těší, že mohu pokračovat, dnes už ve více jak dvacetiletém díle Nové školy, právě s nimi.

Zuzana Pospíšilová
Ilustrace Markéta Vydravá
Školní strašidlo
PRVNÍ ČTENÍ

Přítel
MARTINA GRUBEROVÁ
Příhody včelky
MEDVÍČKA
JIRÍ KAHOUBA

Liša Kyselá
a usmudlaný rytíř
KATEŘINA ZAVADOVÁ
JIRÍ KAHOUBA

Arnošt Goldammer
Staněk a dům o hrůzy
Pavel

Příhody včelky
MEDVÍČKA
JIRÍ KAHOUBA

České pověsti
Pavel

ZVANDA A MLÝNO
Pavel

Krytáček a levi bytosti
Pavel

Kam na noc
NOC
Pavel

Kam na noc se pohrávat
Pavel

Kam na noc se pohrávat
Pavel

HE MESLE E
LIBA O ARTECA
Sise
Pavel

Krytáček a levi bytosti
Pavel

Liša Kyselá
a usmudlaný rytíř
KATEŘINA ZAVADOVÁ
JIRÍ KAHOUBA

Přítel
MARTINA GRUBEROVÁ
Příhody včelky
MEDVÍČKA
JIRÍ KAHOUBA

Podpora pedagogických asistentů

Pomáháme ke vzdělání těm, kteří naši pomoc potřebují. Cílem programu je přispět k rozvoji profese pedagogických asistentů a jejich prostřednictvím podpořit vzdělávání sociálně znevýhodněných žáků.

Pro široký okruh pedagogických pracovníků pořádáme akreditované kurzy DVPP zaměřené na práci asistentů pedagoga, spolupráci asistentů s učiteli a efektivní opatření ve vzdělávání sociálně znevýhodněných žáků. Od roku 2014 provozujeme informační web pro asistenty pedagoga a školní asistenty www.asistentpedagoga.cz; minulý rok zde vyhledalo informace skoro 100 000 čtenářů; ve webové poradně jsme zodpověděli více než 1000 dotazů.

Od roku 2015 pořádáme ve spolupráci se Svatojánskou kolejí kvalifikační kurzy pro asistenty pedagoga, proško-

lili jsme už bezmála dvě stovky asistentů.

Od poloviny roku 2016 realizujeme tříletý projekt zaměřený na podporu vzdělávání dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí. V rámci projektu na šesti základních školách zaměstnáváme školní asistenty, speciální pedagogy a koordinátory inkluze, organizujeme doučování i odpolední kluby.

Šance na úspěch

V srpnu jsme zahájili dlouho očekávaný a pečlivě připravovaný projekt, již třetí v řadě, který má přinést školám, a především pak jejich konkrétním sociálně vyloučeným žákům podporu v podobě školních asistentů. Tentokrát jsme ale naši tříletou misi na šesti školách v různých koutech ČR doplnili o personální podporu speciálních pedagogů, koordinátorů inkluze a spolupracujících učitelů v odpoledních klubech.

Školní asistentka: Protože vím, že Maruška není hloupé děvče, a vidím, že s pomocí by se její prospěch výrazně zlepšil, navrhla jsem rodině náš odpolední klub a doučování doma. Maruška začala navštěvovat klub v polovině pololetí. Vidím snahu

o dopisování zápisků v předmětech a mění se i její postoj k probranému učivu. Začíná být samostatná a vždy, když něčemu při výuce nerozumí, přichází s prosbou o vysvětlení. U Marušky došlo i ke změně způsobu trávení volného času, našla si stálejší kamarádky.

Základním kamenem však zůstává práce školních asistentů s žáky ve výuce, po výuce v rámci odpoledních školních klubů a ve vybraných případech práce s celými rodinami, někdy i v jejich domácím prostředí.

Školní asistentka: Samozřejmě jsou i žáci, kteří nejeví zájem o výuku. I oni ale mají dny, kdy díky pomoci asistenta pochopí látku, vypočítají příklad a hodinu zhodnotí slovy: „Dnes mě poprvé hodina

bavila.“ Proto ráda pracuji jako školní asistent – kvůli maličkostem, kdy se dětem radostí z úspěchu rozzáří oči.

Krom personálních posil, které rozšířily řady pedagogických týmů, jsme hned v úvodu projektu rozjeli za účasti celé sborovny i vedení škol tvorbu strategie společného vzdělávání. Tuto komponentu obstarává náš partner Česká společnost pro inkluzivní vzdělávání a jsme tomu rádi. Podařilo se jim zhostit se choulostivého úkolu velmi dobře.

Během první i druhé vlny setkávání na školách docházelo k formulování konkrétních tezí, kterými se chtějí školní týmy přibližovat k ideálu zdravé inkluzivní školy. Paletu našich aktivit

na školách doplňuje rozsáhlé penzum kurzů dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, jehož přípravě jsme věnovali celé první pololetí. Během podzimu se nám podařilo nastartovat náš projekt a následně jej rozvinout v celé jeho kráse. Jediné skutečné obtíže nám přinesla neschopnost ministerských úředníků a nefunkčnost elektronického systému celého operačního programu, který místo aby sloužil, sužuje všechny příjemce pomocí Evropské komise.

Školní asistentka: Velmi se v posledních měsících zlepšila komunikace s rodiči. Potkávám různé typy dětí a rodin a cítím, že už nás berou jako někoho, kdo jim pomáhá, nikoli někoho, kdo jim chce ublížit.

Projekt: Šance na úspěch: systematická podpora žáků se sociálním znevýhodněním ve vzdělávání

Realizace: 1. 8. 2016 – 31. 7. 2019

Podpořeno: grantem z Evropského sociálního fondu a státního

rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání

Kontaktní osoba: Jan Zajíc

Kvalifikační studium pro asistenty pedagoga

„Do té doby nám nikdo z lékařů neporadil, jak Kubu vzdělávat, jak ho vychovávat, jak zvládat jeho záchvaty agrese, sebepoškozování, emocionální výlevy a neadekvátní reakce na běžné denní situace. Jakákoliv změna, jakýkoliv nečekaný zvuk vyvolávaly několikahodinové záchvaty pláče. Vadilo naprosto vše. Otevřené dveře či okno, které bylo obvykle zavřené. Vadily mu pachy i vůně. Vadila mu tekoucí voda, vrtačka, rychlovarná konvice, vysavač, fén a vše nově donesené do bytu. Ať to byl nákup, oblečení, či vánoční stromeček. Vadily mu materiály oděvů, jiná zapínání, jiné ložní prádlo, světlo, tma...“

Studium pro asistenty pedagoga jsou v současné době kurzem, o který je velký zájem, protože doplňuje požadovanou kvalifikaci pro práci ve škole

nebo školce. Naše kurzy se však navíc stávají také cenným prostorem pro sdílení zkušeností. Mezi účastníky bývají vždy zastoupené i maminky s dítětem se zvláštními vzdělávacími potřebami, které si prošlapaly mnohdy velmi trnitou cestu a svou zkušenost by chtěly zúročit i v pomoci ostatním dětem. To umožňuje autenticky přiblížit budoucím asistentům pohled a situaci rodiče dítěte se znevýhodněním, ukázat, jak důležitá je vzájemná spolupráce. V jednom z kurzů roku 2016 se potkalo několik maminek dětí s autismem. Měli jsme tedy všichni možnost zcela konkrétně si uvědomit, jak je mnohdy těžké dopátrat se správné diagnózy, pak ji také umět přijmout a pracovat s dítětem dál i přes nepříznivou prognózu. Situace Kuby z úvodu byla opravdu velmi těžká, naše

studentka ji ve své závěrečné práci popisovala slovy: „Kuba se v panické hrůze vrhal do vozovky a bylo běžné, že jsem ho ze školky nesla ječícího a zmlátajícího se v náručí 2 km pěšky domů. A doma jsem se sypala jak zoufalstvím, tak totálním fyzickým i psychickým vyčerpáním.“ Této mamince se podařilo díky rané péči, spoustě přečtené literatury a ohromné trpělivosti a vynalézavosti najít způsoby, jak se svým synem navázat kontakt a jak s ním pracovat. Tyto zkušenosti se jí pak zároveň dařilo předávat ve školce, kde úzce spolupracovala s asistentkou.

„Paní asistentka na vycházkách fotila ulice, hřiště i školní zahradu, laminovala a na procházkách Kubovi ukazovala a vysvětlovala, kam jdou a proč jdou právě tímto směrem, přestože původně se mělo jít někam úplně jinam.

Často ovšem na obrázcích nebyly vyobrazeny situace, které Kubu dokázaly vykojit. Fotografie nezobrazovaly práce na vozovce, vysypané odpadkové koše, rozbité pouliční osvětlení, počmárané nebo přelepené billboardy ani okrasné stromy s podzimním ořezem. V těchto ohledech nefungovala komunikační kniha ani nám doma, ať jsme se snažili sebevíc. Kuba se zaměřil na fotografii na nedůležitý detail, a pokud pak ve skutečnosti tento detail nenašel, opět byl rozhozený. Vždy bylo těžké přijít na to, co jeho stres způsobilo. Všimla jsem si, že pokud mu bez použití komunikační knihy a obrázků jen verbálně a heslovitě naznačím, že se např. půjde nakoupit do Billy, situaci zvládal mnohem lépe. I tuto zkušenost jsme si se školkou vyměnili a byli jsme zvědaví, zda se podobně bude chovat i na procházkách s dětmi. Dělali jsme si poznámky, kdy byl v klidu a kdy rozhozený, kdy byly použity piktogramy a kdy ne. Došli jsme ke stejnému závěru. Kubu fotografie a piktogramy spíše matou a je daleko vyrovnanější, když informace nevizualizujeme a jen sdělíme ústně

ve vhodnou chvíli a v jeho správném psychickém rozpoložení.“ Cestou podobných malých krůčků a objevů se podařilo po čtyřech letech dosáhnout velké změny. Paní učitelky a asistentky ji shrnuly do následujícího hodnocení: „Kuba začal pracovat u stolečku samostatně. Na výzvu, aby si děti pomalu uklidily hračky a šly si umýt ruce, protože se půjde na svačinku, je to jako první Kuba, kdo se zvedne a začne uklízet. Poslechne prý většinou na první výzvu, nejsou s ním prakticky žádné problémy. Na procházkách nepanikaří, neobvyklé věci ho již tak často nerozhodí. Občas na ně verbálně upozorní a dá tím najevo, jak je hrdý sám na sebe, že situaci zvládá. Je prý ochotný pomáhat s výzdobou třídy, ochotně a s radostí podává a asistuje při úpravě nástěnky, rovná židličky ke stolkům. Není agresivní, a pokud má špatné dny, dá se celkem snadno uklidnit a znovu zapojit. Má bohatou pasivní slovní zásobu, chápe vtípkování a sám si prý legrácky dělá i ze samotné paní ředitelky. Asistentka ho považuje za zcela jiné dítě, než jakým byl, když do školky přišel poprvé.“

Posun malého Kubu byl potvrzen i na základě lékařských vyšetření a IQ testů. Kuba se z těžké mentální retardace (řeč byla dokonce na úrovni hluboké mentální retardace) dostal na hranici lehké a středně těžké. Čtyřletá výborná spolupráce rodičů a školky s asistentkou pedagoga tak přinesla skvělé výsledky.

Podobné silné příběhy zcela přirozeně doplňují odborný výklad našich lektorů, osobní zkušenosti, sdílení a postřehy pomáhají všem vidět smysl a ohromný význam mnohdy málo viditelné a málo oceňované práce asistentů pedagoga. A to je do praxe skvělá součást výbavy asistenta pedagoga.

Kontaktní osoby: Alžběta Matochová, Petra Chmelařová

Akreditované kurzy

V roce 2016 jsme se rozhodli zúročit zkušenosti ze čtenářských klubů a projektů zaměřených na inkluzi a nabídnout nejrůznějším institucím i jednotlivcům naše kurzy. Podařilo se nám získat akreditaci pro 9 kurzů na rozvoj čtenářské gramotnosti a 7 kurzů na podporu inkluze. U obou témat byly v nabídce kurzy zaměřené na základní i mateřské školy.

Celkem v tomto roce proběhlo po celé republice 10 kurzů s 82 účastníky. Jednalo se jak o kurzy „na klíč“ pro školy, knihovny a neziskové organizace, tak o otevřené kurzy, kam se mohou hlásit jednotliví zájemci.

Z počátku jsme si nebyli jistí, zda bude mít nabídka kurzů úspěch, ale pozitivní ohlasy a vzrůstající zájem o kurzy nás mile překvapily. Na rok 2017 už je roz-

jednaných tolik kurzů, že se určitě nudit nebudeme.

Zajímavá a pro nás nová byla také spolupráce s Místními akčními skupinami, kterou bychom do budoucna rádi ještě prohloubili.

Kontaktní osoba: Eva Horejcová

Podpora dětského čtenářství

Vytváříme společenství nad knihou a čteme s radostí. Hledáme cesty, jak ke knize přilákat dnešní předškoláky i školáky bez ohledu na jejich věk a sociální či kulturní zázemí. Chceme ukázat, že i dnešní děti čtou s radostí, jen je třeba jim knížky představit jinou formou, než bylo běžné v minulosti, dát jim volnost ve výběru knihy, poskytnout čtenářského průvodce (z řad učitelů, knihovníků nebo speciálních pedagogů) těm, kteří jsou na této cestě na začátku. Ověřujeme a šíříme myšlenku volnočasových čtenářských klubů, které dětem poskytují bezpečné prostředí pro nastoupení cesty čtenáře a v nichž si pedagogové či knihovníci mohou zkoušet postupy, na něž jim v běžné práci nezbývá čas. Svě zkušenosti, inspirativní materiály pro rozvoj dětského čtenářství, anotace vyzkoušených dětských knih a výstupy ze společné práce několika desítek subjektů působících na čtenářském poli vám dáváme k dispozici na www.ctenarskekluby.cz. Na našich kurzech akreditovaných v rámci systému DVPP rádi uvítáme jakékoliv zájemce o čtenářství dětí z řad učitelů ZŠ či MŠ, zástupců

knihoven či rodičů, kteří chtějí položit kvalitní základ pro čtenářství svých dětí. Ve 13 čtenářských klubech, které od září 2016 pracují v 10 pražských základních školách, se zaměřujeme prioritně na děti s odlišným mateřským jazykem, abychom následně mohli školy vybavit poznatky k rozvoji čtenářství u dětí, jimž čeština nemusí být přirozená. Ve 27 čtenářských klubech v základních školách napříč ČR motivujeme ke čtení náctileté a s pokorou čekáme, co z toho bude. Hledáme způsoby, jak překonat tzv. „čtenářskou krizi“, která se projeví téměř u každého žáka s přechodem na 2. stupeň. Hledáme cesty, které umožní vydání knížek, jež svou náročností budou odpovídat dovednostem spíše začínajících čtenářů, ale téma a vzhled knih budou atraktivní pro starší. Tyto knihy totiž na trhu chybí a my víme, že je to pro čtenáře velká škoda.

Školní čtenářské kluby na 2. st. ZŠ

27 čtenářských klubů ve 27 spolupracujících ZŠ a 14 spolupracujících veřejných knihoven

Čtenář nemusí výrazně pilovat svou čtenářskou gramotnost, aby pochopil, že se nám podařilo získat finanční podporu pro hledání cest, jak překonat tzv. čtenářskou krizi a představit i pubertákům čas strávený s knížkou jako něco zábavného, co stojí za to zkusit. V klubech se tentokrát budou po dobu tří let potkávat děti se socioekonomickým a kulturním znevýhodněním s běžnými dětmi. Jinak ovšem hlavní parametry fungování čtenářských klubů jako volnočasové aktivity zůstávají: důraz na radost ze čtení, neformální prostředí, spolupráce vyučující a knihovnice/knihovníka (děkujeme, že máme v týmu i muže),

bohatá nabídka současných dětských knížek, ověřování funkčnosti našich tzv. tří pilířů klubové práce.

S tím souvisel i trochu vysilující nákup knih do všech klubů. Přes všechna formální omezení jsme nakonec obstarali klubům základní výbavu – knihy. Jak naše zkušenost ukazuje, jsou to ony, kdo mají získat děti pro naši vizi – číst s potěšením. První reakce dětí nad novými knihami se převálila snad všemi kluby jako vlna nadšení.

Nakonec po všech informacích o náplni a průběhu čtenářských klubů a po seznamovací hře jsme ukázali dětem zásilku knih, které jsme tam hodlali s Jitkou zkontrolovat, a už jsme nikoho nemohli dostat domů. (Martina Po-bříšlová, manažerka čtenářského klubu v ZŠ Tylova, Písek)

Nyní se hladina utišila a my reflektujeme, nakolik se naše představy o vhodných knihách kryjí s realitou. Nejsou zrovna přesné. Ještě že součástí projektu je i akční výzkum, jehož principy právě uplatňujeme na sobě: po provedené reflexi vyhodnocujeme a měníme přístup k druhému nákupu knih.

Je skvělé mít možnost pokračovat v rozdělané práci, zároveň cítíme velký závazek. A to především vůči dětem a školám, které s námi vstoupily do neznáma – cítíme totiž, že děti z druhého stupně nám jistě chystají nevšední překvapení. Snad obstojíme. Zároveň si uvědomujeme zodpovědnost i vůči hlavnímu donorovi, tedy Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, které na základě zkušeností z našeho předchozího

projektu Brána ke vzdělávání připravilo v rámci systému zjednodušeného vykazování pro základní školy šablonu „čtenářský klub“. Poznatky z cíleného pozorování vlastní práce, především ze strany klubových vedoucích a jejich regionálních koordinátorek, které je tentokrát klíčovou součástí projektu, budou průběžně sytit systém těchto šablon tak, aby se mohl v budoucnu případně šířejí otevřít i dalším zájemcům o kluby na 2. stupni ZŠ.

Vím, že to bude práce náročná a že ne vždy bude úspěšná. Přesto si myslím, že i jen pár nových nadšených čtenářů bude výhra – pro klub, pro mě i pro ně. (Michaela Sembolová, manažerka čtenářského klubu v Havířově, učitelka).

Na konci listopadu 2016 jsme se ve skupině téměř sedmdesáti lidí sešli na 3 dny v Praze-Vinoři v centru Mariapoli, abychom si vyměnili zkušenosti, jak v klubech pracovat a jak smysluplně využít možnosti kolegiální podpory, jež je tentokrát důležitým kanálem meto-

dické podpory pro klubové vedoucí, ale i pro nás jako užší realizační tým. Setkání se povedlo a nám se ulevilo, protože se nám podařilo na zástupce škol i nové členy týmu přenést svůj zájem o věc a vůli narážet na komplikace, překonávat je, a to s vidinou dokázat, že to jde.

Nasbíraná pozitivní energie z tohoto setkání se zřejmě odrazila i na mých žácích, protože se už všichni moc těší na otevření čtenářského klubu a téměř každý den se ptají, kdy budou kluby začínat. Věřím, že nebudou zklamani a že budou naopak mile překvapeni. (Dana Bednářová, manažerka čtenářského klubu v Českém Těšíně).

Tedy že lze přilákat k příběhům i dnešní pubertáky, kteří o sobě říkají, že čtou návody, komentáře k počítačovým hrám, zprávy na internetu nebo Facebooku, názvy videí na YouTube, učebnice nebo novinky k mobilním hrám (jak sebe jako čtenáře zhodnotili členky a členové

čtenářského klubu ze ZŠ Zlonice, když se nad svým vlastním čtenářským zážitkem zamýšleli spolu se svými vedoucími).

Projekt běží a více než sladěný orchestr, kde každý hraje čistě v rytmu a bez chyby, připomíná batole, které především zásluhou reflexe vlastních a často až bolestných zkušeností začíná chodit. A to je místy až obdivuhodné.

Podrobnosti o klubové práci na www.ctenarskekluby.cz
Sledujte dění v klubech na www.facebook.com/ctenarskekluby

Projekt: Školní čtenářské kluby na 2. st. ZŠ CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_012/0000589
Realizace: 1. 11 2016 až 30. 10. 2019
Podpořeno: grantem z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání
Kontaktní osoba: Eva Bělinová

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

PRVNÍ
PUNKO
ABEC

DOKTOR
PACEK

CELÁ SVĚTA

Školní čtenářský klub: inkluzivní prostředí pro rozvoj čtenářské a jazykové gramotnosti

13 čtenářských klubů v 10 partnerských pražských základních školách a tři spolupracující knihovny

O vznik pražských klubů si jednak řekly samy pražské školy, ale současně i pražský magistrát vzhledem k zaměření výzvy, na kterou jsme žádostí reagovali. Zkrátka naše aktivity byly ve správnou dobu na správném místě. O to krušnější byly první měsíce projektu, kdy nic neproběhlo podle předpokladu a očekávání (viz vzpomínka na rok 2016 očima Evy Bělinové a Lenky Friedbergerové). Energii do práce nám dodávalo několik ředitelů a ředitelů partnerských škol, kteří spolu

s námi hledali cesty, jak z těžkostí ven, protože jim na čtenářských klubech záleželo.

V pražských čtenářských klubech se tentokrát explicitněji zaměřujeme na děti s odlišným mateřským jazykem, které tvoří přibližně polovinu osazenstva klubů. Díky tomu se učíme uvědomit si specifika: korejskému chlapci trvá téměř půl roku, než sáhne po tenké knížce, jejíž příběh odpovídá jeho úrovni znalosti češtiny, neboť mu domovská kultura orientovaná na výkon velí půjčovat si knihy tlusté a zjevně náročné. To, že četbu jen předstírá, člověk odhalí až časem. Stejně

tak nepomůže vietnamskému chlapci, který žije v České republice teprve od září 2016, když si k němu starší klubová vedoucí sedne na zem a „stulí“ se s ním nad knížkou... V jeho očích je nepřipustné, aby sděloval své názory v přítomnosti takové „autority“, natož aby vedle ní seděl na zemi.

Kluby fungují už téměř rok. Jak je tedy vidí některé vedoucí – učitelky i knihovnice?

Čtenářské kluby mi daly spoustu zkušeností a nových znalostí z mého oboru. Mnoho z nápadů realizuji i ve svých hodinách literatury na druhém

stupni. Naopak mi klub bohužel vzal trochu více času a energie (především té energie), než jsem očekávala (např. mít ještě své děti, už bych to asi nedávala). (Barbora Nezvalová, čtenářský klub v ZŠ Strozziho, Praha 8)

Jsem vděčná za všechna školení a setkání manažerek, vždycky načerpám novou inspiraci k práci s dětmi, kterou mohu uplatnit i ve svém zaměstnání (jsem knihovnice). Nebyl to pro mne ztracený čas, jakkoliv se mi to často moc nehodilo do mého soukromého časového plánu. K mé vlastní práci s dětmi v ČR: Po půl roce už se s dětmi celkem dobře znám a vím, co od nich mohu požadovat a očekávat. Mám naše děti v klubu opravdu ráda a vnímám, že i ony mě vždy rády vidí. (Jana Kaletová, knihovnice, čtenářský klub v ZŠ Šimanovská, Praha 9)

Skvělé je, že nás v klubu navštěvují spisovatelé. Autoři knih, které máme v naší klubové knihovně, knih, které děti četly nebo si je alespoň prohlížely. Povídání o jejich knihách, o tom, kde berou nápady, jak se kniha píše, jak dlouho to

trvá, proč vlastně píšou knihy pro děti..., je nejen pro děti velkým zážitkem. Po návštěvě Martiny Drijverové již jedna členka klubu dokonce začala psát vlastní knihu. Děti se na klubová setkání těší. Pracují s radostí, rády si půjčují knihy, povídají si o nich. Skvělé je, že se ve výběru knih posouvají k náročnějším titulům. Když jsme jim před nedávnem prozradili, že se ve čtenářském klubu budeme scházet i příští rok, byly děti naprosto nadšené. Rodiče si kroužek chválí. Slova jedné maminky mluví za vše: „Mého syna jsem nikdy předtím neviděla s knihou v ruce. Teď ho s knihou vídám velmi často, a dokonce tu knihu i čte.“ (Jitka Kalčíková, čtenářský klub v ZŠ Olešská, Praha 10).

Myslím si, že kluby mají smysl. Děti se učí číst knihy, vyjadřovat svůj názor, přemýšlet o tom, co čtou. Mnoho aktivit z klubu jsem využila i v hodinách českého jazyka ve 3. třídě – např. práce se čtenářskými kostkami, poslech audioknih, práce s hlavním hrdinou apod. Kromě administrativních záležitostí vidím v klubové práci samá pozitiva. (Hana Světlíková, ZŠ Campanus, Praha 11)

Jsem ráda, jaké děti máme v klubu. Je u nich vidět velký pokrok, a to hlavně ve vyjadřování, výběru knih, půjčování i nošení knih, nemají ostych říci svůj názor před ostatními. Líbí se mi, jak si knihy navzájem doporučují. Pozitivní ohlasy máme i od paní učitelky, která sama vidí zlepšení u jedné holčičky. Také jsme byly pochváleny od maminky, která je ráda, že začala mít její dcera větší zájem o knihy a do klubu chodí s nadšením. Když potkám klubové děti o přestávce ve škole a ony říkají, že už se moc těší na klub, tak to mi vždy zlepší náladu. Těší mě, že mohu lekce vyzkoušet i ve své výuce. (Eliška Blahovcová, čtenářský klub v ZŠ Květnového vítězství, Praha 11)

Daleko lépe se orientuji v dětské literatuře, mám přehled o aktuálních a zajímavých knihách pro děti, do mnohých se ve volném čase sama začítám. Mnohé metody a formy práce v klubech hojně využívám ve výuce, z klubů si do tříd půjčuji například čtenářské kostky nebo audioknihy. Ve třídě máme každý týden čtenářský pátek, kdy si děti nosí vlastní knihu, ve které si samostatně čtou, a poté s ní dále pracujeme. Často i v rámci

výuky se třídou navštěvujeme prostory klubu. Děkuji za tuto možnost a inspiraci. (Pavlna Tomsová, čtenářský klub v ZŠ Bronzová, Praha 5)

Pro mě osobně je výborné, že mohu dlouhodobě pracovat s jednou skupinou dětí. Že při tom necítím „tlak na výkon“. Cílem není, aby každé dítě do konkrétního data bylo skvělým čtenářem, ale měly by si příjemně ochutnávat, jaké je prostě tím čtenářem být. Vidí to na příkladech ostatních, kteří čtení sdílejí (dětí i manažerky). Dítě má možnost užít si zprostředkování knihy na čtenářské lekci, zažít, jaké to je dočíst knihu – a jaké to je, když knihu nedočtu a nikdo mi neříká, že bych měl...

Také mi pomáhá, že si píšu plány klubových setkání. Sice mě to „zdržuje“, ale jinak bych se asi nezamýšlela koncepčně nad každým setkáním. Těší mě, že začínám pozorovat určitý pokrok u některých dětí. Je to určitě i tím, že se lépe známe a víme, co navzájem očekávat. Ale i tím, že některé děti začínají doopravdy číst, chytanou se toho, co doporučujeme, dokážou se rozpovídat o knížce.

Těší mě, že se učím nové věci, které rovnou používám v praxi. A velmi si cením vstřícné metodické podpory. (Hana Holubkovová, knihovnice, čtenářský klub ZŠ nám. Curieových, Praha 1)

Podrobnosti o klubové práci na www.ctenarskekluby.cz
Sledujte dění v klubech na www.facebook.com/ctenarskekluby

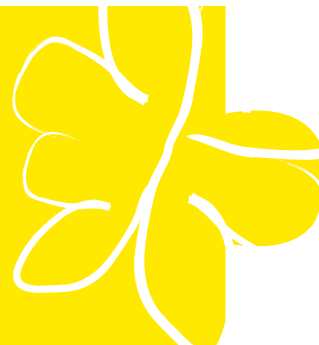
Projekt: Školní čtenářský klub: inkluзивní prostředí pro rozvoj čtenářské a jazykové gramotnosti

CZ.07.4.68/0.0/0.0/15_005/0000018

Realizace: 1. 8. 2016 až 30. 6. 2018

Podpořeno: grantem Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Praha – pól růstu ČR

Kontaktní osoba: Eva Bělinová

Podpora romštiny jako živého jazyka

Smyslem programu je podpořit u nejmladší generace Romů autorskou tvorbu v romštině. Romsky hovoří v Česku stále méně lidí. Romština navíc často nebývá jako plnohodnotný jazyk vůbec doceněna.

V Nové škole proto už dvacet let podporujeme v soutěži Romano suno literární tvorbu v romštině. Nejlepší práce každoročně publikujeme, a veřejnost tak má možnost se nejen seznámit s písemnou formou romštiny, může také skrze práce romských dětí uvidět svět jejich očima.

V projektu Vaker romanés (Mluv romsky) podporujeme užívání romštiny u nejmladší generace, u dětí ve věku základní školy. Skrze hlavní aktivitu projektu – semináře o romštině – chceme rozšířit povědomí o romštině a přispět k vyrovnání nízkého symbolického postavení romštiny, rozšířeného u romských dětí i jejich vrstevníků. V dílnách tvůrčího psaní, které na semináře navazují, podporujeme zájem rodilých mluvčích o romštinu a jejich tvůrčí vztah k ní.

Romano suno - Romský sen

Tradiční literární a výtvarná soutěž byla letos už třetím rokem rozšířena také o multimediální část v romštině. V mluvené i psané romštině se v soutěži utkávají děti i dospělí z celé České republiky. Romští i neromští spisovatelé a výtvarníci každoročně vybírají desítky nejlepších prací. K veřejnosti se dostanou skrze sborník, veřejná předčítání a putovní výstavy.

V roce 2016 jsme uspořádali už 19. ročník soutěže. Soutěž jsme vyhlásili jako každý rok na Mezinárodní den Romů 8. dubna. Témata ročníku byla:

- So mange vakerlas miri baba, miro papus / Co mi vyprávěli prarodiče
- Miro than pro svetos / Moje místo na světě
- Nekbareder ladžandutno ora / Nejtrapnější situace

- Zakamadom man andre knížka / Zamiloval jsem se do knihy
- Pisin, pal soste kames... / Volné téma

Do Nové školy nám přišlo více než půl tisícovky příspěvků z desítek škol, neziskových organizací i od jednotlivců.

Nově jsme vyhlásili soutěž také pro dospělé. V této kategorii jsme obdrželi 25 krásných textů, z nichž některé byly ve verších. S prvními dospělými vítězi jsme se seznámili na vyhlášení vítězů konaném v prosinci v Americkém centru v Praze. Paní Pompová, která obdržela cenu za 1. místo, se musela na stupínku vítězů posadit. Podlamovala se jí kolena. Jistým hlasem ale pronesla:

„Psát jsem si přála od svých třinácti let. Chodila jsem do školy, pak přišla rodina, zaměstnání, vnoučata. Tak

jsem si říkala, že na psaní přijde až v důchodu. Cestou sem jsem si říkala, jestli ale získám první místo, začnu psát knihu hned.“

Díky podpoře ambasády Spojených států amerických jsme také letos mohli uskutečnit výtvarnou i literární tvůrčí dílnu. Vítězové daného ročníku se tak mohli lépe seznámit nejen spolu, ale také se spisovateli a výtvarníky z poroty, kteří dílny lektorovali. Dílny navštívila také americká romská spisovatelka Oxana Marafioti. Vyprávěla o situaci Romů v Americe i o svém životě. O romštině řekla:

„Sama romsky nemluvíím. Rodiče mě romsky nenaučili. O to víc mě těší, když slyším romštinu od vás. Apeluju na vás, abyste si ji drželi.“

Projekt: Romano suno

Realizace: 1. 3. až 31. 12. 2016

Podpořeno: grantem Úřadu vlády ČR a Velvyslanectví Spojených států amerických v Praze

Kontaktní osoba: Marie Bořkocová

Vaker romanes - Mluv romsky

Pomocí seminářů o romštině a romské literatuře a tvůrčích dílen v romštině podporujeme romsky mluvící děti. Projekt navazuje na soutěž Romano suno.

Projekt Vaker romanes se stejně jako Romano suno zaměřuje na podporu romštiny u žáků na základní škole, více se ale věnuje přímé podpoře mladých mluvčích romštiny. V roce 2016 jsme jej realizovali podruhé a mohli už navázat na dobrou praxi předchozího ročníku. Navštívili jsme devět českých i moravských měst.

Seminář absolvovalo více než 200 romských i neromských dětí. Tvůrčích dílen se účastnila třetina z nich.

Semináře jsou určeny pro celé třídní kolektivy. Velká většina dětí tedy romštinu téměř vůbec nezná. Mnozí zde poprvé nejen viděli psanou formu romštiny, ale také poprvé slyšeli ukázky vyprávění v romštině. A to hned ve

dvou nejrozšířenějších nářečích v Česku.

Romské děti, které se chopily českého překladu, poznali jejich spolužáci jako velmi schopné tlumočníky.

V textu v romštině děti hledaly slova, kterým možná rozumí, až se skrze ně dostaly k původu romštiny. Na příkladu různých tvarů jednoho slova, které děti samy našly v textu, se dozvěděly, jak se v romštině skloňuje a časuje apod. Dozvěděly se také, odkdy datujeme romskou literaturu, kdo jsou romští autoři, o čem a jak píší, a skrze ukázky se ponořily přímo do jejich tvorby.

Na semináře navazovaly tvůrčí dílny určené pro aktivní mluvčí romštiny. Na nich si s podporou lektorů z řad romských uměleckých osobností vytvořily svůj mnohdy první text v romštině anebo natočili video v romštině. Svá díla pak mohly přihlásit

do soutěže Romano suno.

Projekt: Vaker romanes
Realizace: 1. 4. až 31. 12. 2016
Podpořeno: grantem MŠMT ČR
Kontaktní osoba: Marie Bořkovcová

Přímá podpora dětí a doučování

Vracíme dětem chuť do učení. Propojujeme děti, které potřebují pomoc, s dobrovolníky, kteří ji nabízejí.

V programu nám jde hlavně o to, aby zapojené děti mohly naplno využít svůj potenciál na cestě vzdělávacím systémem. Proto se snažíme překonat jejich hendikep vycházející z nižší míry podpory rodiny, než dostávají jejich spolužáci – například vinou jazykové bariéry, kulturních rozdílů, nedostatečné schopnosti rodičů dítěti se školou pomoci. Nejde nám primárně o zlepšení prospěchu, ale o změnu vnitřní motivace dítěte. O to, aby opakovaně zažilo úspěch a radost z toho, že samostatně vyřeší problém, že látku opravdu pochopí, že mu někdo vysvětlí, proč ji má vlastně umět, a ukáže mu, jak má učit. Co je tedy hlavním cílem programu? Aby děti z našich lekcí odcházeli s větou: „Vždyť to bylo tak lehké!“ Naše cíle jsme v roce 2016 naplňovali dvěma programy, které mají stejný myšlenkový základ, jen ho zkouší

dosáhnout trochu odlišnými způsoby s ambicí vzájemně se doplňovat. Jde o Rozlety, dlouhodobý program intenzivního doučování s cílem podpory úspěšného přechodu na střední školy a udržení se na nich a jeden ze základních pilířů činnosti Nové školy. Druhým je program Společně v knihovně, ve kterém vytváříme z knihoven otevřené nízkoprahové prostředí pro pomoc s domácí přípravou na školu.

Oba programy jsou zajišťovány hlavně díky pomoci dobrovolníků.

I v roce 2016 jsme byli aktivními členy Poradní platformy pro integraci cizinců při Magistrátu hl. města Prahy, podíleli jsme se na tvorbě nové Koncepce integrace cizinců i Akčního plánu této koncepcce.

Rozlety

Dlouhodobý program doučování Rozlety je určený všem dětem, které vinou kulturního nebo sociálního znevýhodnění nedosahují ve škole takových výsledků, jakých by byly jinak schopny. Cílem programu je podpora těchto dětí zaměřená na následný přechod na střední školu.

Jde hlavně o žáky s odlišným mateřským jazykem (děti cizince), zástupce národnostních menšin nebo děti z nepodnětného prostředí. Všechny tři skupiny spojuje nízká možnost podpory ze strany rodičů, ať už z důvodu jazykové bariéry, nebo nízkého stupně vzdělání a nedostatečné znalosti českého vzdělávacího systému. Tito žáci tak zaostávají ve školních výsledcích za svými schopnostmi a nepokračují v sekundárním vzdělávání, nebo – pokud ano – si nastavují latku příliš nízko.

Naším cílem není primárně zlepšení výsledků ve škole, ale hlubší změna vnitřní motivace.

V Rozletech jim nabízíme pravidelné skupinové (nebo případně individuální) doučování. Na doučování navazují volnočasové aktivity, v osmém a devátém ročníku pomoc s výběrem SŠ a intenzivní příprava na přechod, poté případně pomoc s udržením se na střední škole.

I když to zní u programu doučování divně, nejde nám primárně o okamžité zlepšení školních výsledků a znalostí. Jsme si dobře vědomi, že pár hodin doučování týdně to ani příliš nemožňuje. Rozlety se snaží pomocí opakovaného zažívání „malých“ úspěchů přetnout začarovaný kruh „nedaří se mi – nebudu se snažit – nedaří se mi“, který logicky dětem snižuje motivaci

k dalšímu vzdělávání.

Jako většina programů zaměřených na školní děti by se i Rozlety měly počítat spíše na školní než kalendářní roky. Hlavním mezníkem tu není začátek nového roku, ale letní prázdniny. Po nich se vždy program skládá jakoby „od nuly“. Promění se zapojené děti, odejde část dobrovolníků a my je musíme nahradit novými. Takže pokud chceme zachytit kalendářní rok 2016, jde vlastně o konec Rozletů 2015/16 a začátek 2016/17.

V první polovině roku pokračoval trend z roku 2015. Přibýlo dětí, které přicházely čerstvě do ČR bez znalosti češtiny. Náplň doučování jsme proto s lektory upravovali tak, aby vyhovovala jejich potřebám – vedle vysvětlování a procvičování školní látky jsme kladli důraz na rozvíjení obecných jazykových kompetencí těchto klientů a jejich

kulturní orientaci.

V druhé polovině jsme reagovali na zavedení povinné přijímací zkoušky z češtiny a matematiky na střední školy vyčleněním jedné specializované hodiny zaměřené na výběr vhodné školy, tomu, jak se učit na přijímačky, a také procvičování vzorových testů.

V roce 2016 prošlo programem Rozlety celkem 39 klientů, z toho 27 dětí s odlišným mateřským jazykem (OMJ). V jarní části to bylo celkem 26 dětí (z toho 19 s OMJ), v podzimní části pak 28 dětí (20 s OMJ). Individuální doučování využilo na jaře 5 klientů (z toho 1 cizinec), v podzimní části 4 klienti (z toho 1 cizinec).

Doučování jsme mohli zajistit jen díky zapojení dobrovolníků, Rozletům jich pomáhalo celkem 16. V jarní části jsme tak dětem mohli nabídnout osm hodin týdně, v podzimní dokonce deset. V průběhu roku jsme zvládli i pět volnočasových aktivit.

V roce 2016 pokračovala snaha o rozšíření povědomí o projektu a možnosti zapojení spolu se síťováním s dalšími aktéry pracujícími s dětmi

s OMJ. To se projevilo na větší diverzifikaci cest, kterými se o nás dozvídali potencionální klienti a jejich rodiče. Hlavním zdrojem sice zůstaly školy, zvýšil se ale počet klientů, kteří se o programu dozvěděli prostřednictvím jiných aktérů – kurátorů, sociálních pracovníků, zástupců NNO aj. Zároveň jsme prohlubovali přímou spolupráci s organizacemi, z kterých se mohou rekrutovat dobrovolníci – HP Česká republika v rámci jejich CSR aktivit, CIEE (Council on International Educational Exchange) Praha, VOŠ Jabok. Nově jsme se zapojili do sítě DofE (Mezinárodní cena vévody z Edinburghu). Díky tomuto programu jsme zvýšili počet dobrovolníků ze středních škol.

Projekt: Rozlety pro cizince / Rozlety s Albertem II

Realizace: 1. 1. 2016 až 31. 12. 2016

Podpořeno: grantem Magistrátu hl. města Prahy a Nadačního fondu Albert

Kontaktní osoba: Michal Kryl

Společně v knihovně

Šest zapojených poboček Městské knihovny v Praze – Vozovna, Sedmička, Bohnice, Opatov, Modřany a Lužiny

Cílem programu Společně v knihovně je vytvořit z knihovny otevřené místo pro všechny děti, které potřebují pomoci (nejen) s přípravou do školy. Program je založen na propojení prostředí knihovny, žáků okolních základních škol a lidí, kteří jim chtějí pomáhat.

Potřebuješ pomoc s úkolem? Nestíháš to, co jste probírali ve škole? Chceš si něco zopakovat a nemáš s kým? Tak přijď do knihovny! Jednou týdně najdeš v pobočce Městské knihovny dobrovolníky, kteří ti pomůžou se vším, co budeš potřebovat a co budou oni umět. Nemusíš chodit pravidelně. Doraz, jen když to potřebu-

ješ, nebo se ti to hodí. Nemusíš stíhat začátek ani zůstat do konce. Prostě přijď a zeptej se. Záleží na tobě.

Tak zní nabídka, kterou mohou využít školní děti z okolí. Podobně jako v Rozletech není naším cílem pouhá pomoc s úkoly a domácí přípravou, ale hlubší pochopení probírané látky. Služba je určena všem dětem bez jakéhokoli omezení.

Program vstoupil v roce 2016 do třetího roku své existence a ten byl ve znamení rozšiřování do dalších knihoven. Od roku 2014 program pilotně běžel v nedávno zrekonstruované pobočce Bohnice, na jaře se přidala pobočka Lužiny. Díky tomu, že jsme byli podpořeni dvouletým grantem z operačního programu Praha – pól růstu, jsme na konci roku mohli expandovat do dalších čtyř poboček, které

projevily o program zájem nebo jsme je sami oslovili.

Projekt počítá nejen s doučováním, ale také s dalšími aktivitami zaměřenými nejen na děti, ale i na dobrovolníky a hlavně pracovníky knihoven. Jeho hlavním cílem je totiž podpora komunitního rozměru knihoven a jejich přirozeného integračního potenciálu pro děti-cizince.

Původně bylo rozšíření programu do nových poboček koncipováno na začátek nového školního roku 2016/17, vinou administrativních průtahů jsme ale ve čtyřech nových pobočkách začali až na konci roku. Podzim jsme tak věnovali nastavení realizačního týmu, oslovování knihoven, získávání dobrovolníků a jejich důkladnému proškolení a také dostávání informací o možnostech pomoci k našim potenciálním

klientům. Postupně se vytvořila skvělá parta deseti dobrovolníků, jejichž rady se (jak doufáme) budou v dalším roce rozšiřovat.

Na programu Nová škola dlouhodobě spolupracuje s Městskou knihovnou v Praze. Děkujeme všem jejím pracovníkům, bez jejichž nezištné pomoci by program nemohl fungovat.

Projekt: Společně v knihovně

Realizace: 1. 8. 2016 až 30. 6. 2018

Podpořeno: grantem Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR prostřednictvím Operačního programu Praha – pól růstu ČR

Kontaktní osoba: Michal Kryl

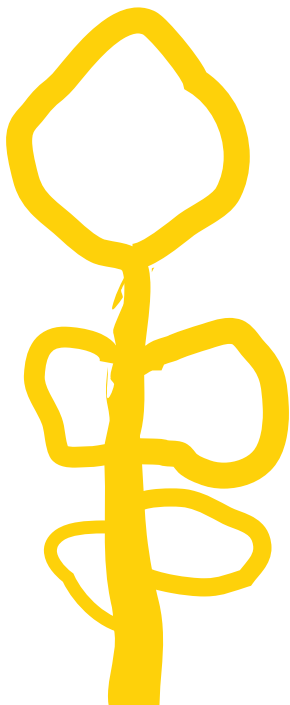
EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

OP PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

My všichni Novou školou povinní:

Ředitel: Jan Zajíc
Finanční manažerky: Radka Tyslová
a Lenka Friedbergerová
Administrativa: Markéta Krommelová
a Jana Hořovská
Hlavní metodik: Zbyněk Němec
Webeditor: Michal Kryl

Účetní: Lenka Hořejší
IT podpora: Patrik Zalмай
Grafička: Terezie Chlíbačová

Správní rada:
předseda: Petr Vrzáček
členové: Marin Marques,
Klára Šimáčková Laurenčíková

Dozorčí rada:
předseda: David Řehák
členové: Petr Hořejš, Marta Brichová

Program podpory pedagogických asistentů

Vedoucí programu: Jan Zajíc

Šance na úspěch

Vedoucí projektu: Jan Zajíc
Metodici: Barbora Šebová, Zbyněk
Němec

Koordinátorka expertů a DVPP:
Martina Heryšerová

Expertky inkluze: Lenka Felcmanová,
Lucie Macků

Expertka DVPP: Klára Doudová

Garanti inkluzivního přístupu školy:
Vít Šnajdr – Kutná Hora, Hana Šlégrová
– Rokycany, Lukáš Zvěřina – Josefov,
Dana Osičková – Pernink, Renata So-
chorová – Šluknov, Jan Tůma – Zlonice

Koordinátoři inkluze: Hana Vrbová
– Kutná Hora, Hana Šlégrová – Roky-
cany, Irena Krátká – Josefov, Iveta
Dibelkova – Pernink, Lenka Líbalová –
Šluknov, Jana Lišková – Zlonice

Speciální pedagogové: Michal
Adamec – Kutná Hora, Michaela Sou-
kupová – Rokycany, Miroslava
Paličková – Josefov, Adéla Kučová –
Pernink, Iveta Viktorinová – Šluknov,

Ivana Petržilková – Zlonice

Školní asistenti: Pavla Malá – Kutná Hora, Jiří Šiša – Rokycany, Michala Groulíková a Renata Gorošlová – Josefův, Ludmila Becková – Pernink, Žaneta Šabová a Helena Balogová – Šluknov, Jitka Pokorná – Zlonice

Spolupracující pedagogové: Alžběta Ingrová a Helena Krausová – Kutná Hora, Hana Šlégrová a Monika Zikmundová – Rokycany, Marcela Jirásková, Karolína Pešinová a Barbora Térová – Josefův, Josef Svoboda, Petra Kovačiková, Miroslav Vojřů a Adéla Kučová – Pernink, Eva Bredlová, Romana Jirků, Radka Kotuličová, Jana Schneiderová, Alena Švarcová a Hana Syrochmanová – Šluknov, Dominika Pěničková a Štěpánka Bauerová – Zlonice

Kvalifikační studium pro asistenty pedagoga

Koordinátorky: Alžběta Matochová a Petra Chmelařová

Asistenti: Michal Kryl a Lenka Vokatá,

Lucie Trpkošová, Veronika Karoušová a Václav B. Lindauer

Akreditované kurzy

Koordinátorka: Eva Horejcová

Program podpory dětského čtenářství

Vedoucí programu: Eva Bělinová

Čtenářské kluby

Manažerka projektu: Eva Bělinová

Expertka na vzdělávání romských žáků: Marie Božkovcová

Garant akčního výzkumu a analytik: Adam Gajdoš

Odborná asistentka: Jana Hořovská

Garantka regionálních koordinátorů a metodického vedení CKP: Tereza Nakládalová

Odborná garantka: Irena Poláková

Programová koordinátorka fungování ČK a CKP: Kamila Šebková

Regionální koordinátoři: Markéta Dvořáková – Ústecko, část 1, Eva Fojtíková – Havířov, Český Těšín, Martina Hušková – Brno, Uherský Brod, Alžběta Ingrová – Kolín, Pardubicko,

Náchodsko, Bohunka Jochová – jižní Čechy, Jana Pluhařová – Plzeňsko, Jarmila Polomská – Krnov, Bruntál, Nina Rutová – Kralupy, Zlonice, Ústecko, část 2, Radka Vojáčková – Liberec

Speciální pedagogové: Naděžda Dvořáková – Náchodsko, Lucie Hlávková – Plzeňsko, Hana Kopistová – Pardubicko, Patricie Koubská – Kolín, Roman Kurz – Jižní Čechy, Eva Mrázová – Ústecko, Zbyněk Němec – Kralupy, Zlonice, Liberec, Libuše Pecková Svitáková – Morava, Slezsko

Manažeři čtenářských klubů: Jitka Bartošová – knihovnice ZŠ Tylova, Písek, Dana Bednářová – ZŠ Český Těšín, Vendula Bílková – ZŠ T. Šobra, Písek, Olga Blažková – ZŠ U Soudu, Liberec, Budínská Lenka – ZŠ Chrást, Monika Dudová – ZŠ Jižní Předměstí, Rokycany, Šárka Fantová – knihovnice 5. ZŠ Kolín, Kamila Fridrichová – ZŠ Ruská, Litvínov, Lucie Frišová – ZŠ Prosetín, Jana Frühaufová – knihovnice ZŠ Jižní Předměstí, Rokycany, Martina Hantychová – ZŠ Generála Klapálka, Kralupy n. Vlt., Miroslava Henčová – ZŠ Bruntál, Helena Hlásná

Pašková – knihovnice ZŠ Švermova, Liberec, Nikola Hobrlantová – knihovnice ZŠ Březno, Hana Hogenová – knihovnice ZŠ Ruská, Litvínov, Lukáš Honzl – ZŠ J. Broskvy, Brno – Chrlice, Radka Houšková – knihovnice ZŠ T. Šobra, Písek, Ludmila Hrubá – ZŠ Buzulucká, Teplice, Adéla Hufová – knihovnice ZŠ Dubí 1, Tereza Jačmeníková – knihovnice ZŠ M. Pujmanové, Havířov-Šumbark, Elen Jouzová – 7. ZŠ Kolín, Miroslava Jouzová – knihovnice ZŠ Prosetín, Tomáš Kluc – knihovník ZŠ Vejprty, Vendula Koubková – ZŠ Zborovská, Tábor, Pavel Kratochvíl – knihovník ZŠ Buzulucká, Teplice, Veronika Lacmanová – ZŠ Švermova, Liberec, Věra Lovecká – knihovnice ZŠ Výsluní, Uherský Brod, Pavlína Moravcová – ZŠ T. G. Masaryka, Náchod, Jakub Mruz – knihovník ZŠ Janáčkovo nám., Krnov, Lucie Mužíková – knihovnice ZŠ Záhoří u Písku, Martina Pobříslavá – ZŠ Tylova, Písek, Jana Ptáčková – knihovnice ZŠ T. G. Masaryka, Náchod, Milada Radostová – ZŠ Záhoří u Písku,

Nada Rollová – knihovnice ZŠ Zlonice, Šárka Růžková – 5. ZŠ Kolín, Marcela Rychtová – ZŠ Janáčkovo nám., Krnov, Lucie Řeháková – ZŠ Březno, Michaela Sembolová – ZŠ M. Pujmanové, Havířov-Šumbark, Věnceslava Schenková – knihovnice ZŠ Staňkov, Martin Slavík – knihovník ZŠ Meziměstí, Monika Slavíková – ZŠ Meziměstí, Monika Smržová – ZŠ Výsluní, Uherský Brod, Jitka Suchá – ZŠ Staňkov, Kateřina Šildrová – knihovnice ZŠ Kontešinec, Český Těšín, Vendula Šimotová – knihovnice ZŠ Zborovská, Tábor, Marta Šmejkalová – knihovnice ZŠ J. Broskvy, Brno – Chrlice, Denisa Vacková – ZŠ Vejprty, Markéta Vágnerová – ZŠ Dubí 1, Zdenka Vajdová – knihovnice ZŠ Generála Klapálka, Kralupy n. Vlt., Alena Visurová – knihovnice 1. ZŠ Bruntál, Radka Vojáčková – knihovnice ZŠ U Soudu, Liberec, Blanka Zajíčková – ZŠ Zlonice, Zdenka Zvárová – knihovnice ZŠ Chrast

Program podpory romštiny jako živého jazyka

Vedoucí programu: Marie Bořkovcová

Romano suno

Koordinátorka: Marie Bořkovcová
Lektoři a porotci: Iveta Kokyová, Věra Cvoreňová, Renata Berkyová, Marek Babšický, Terezie Chlěbcová, Ladislava Gažiová a Antonín Střížek
Moderátor slavnostního vyhlášení: David Tišer.

Vaker Romanes

Koordinátorka: Marie Bořkovcová
Lektorka seminářů a tvůrčích dílen: Iveta Kokyová

Programy přímé pomoci a doučování

Vedoucí programu: Michal Kryl

Rozlety

Koordinátor: Michal Kryl

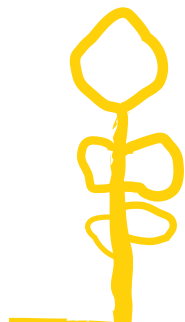
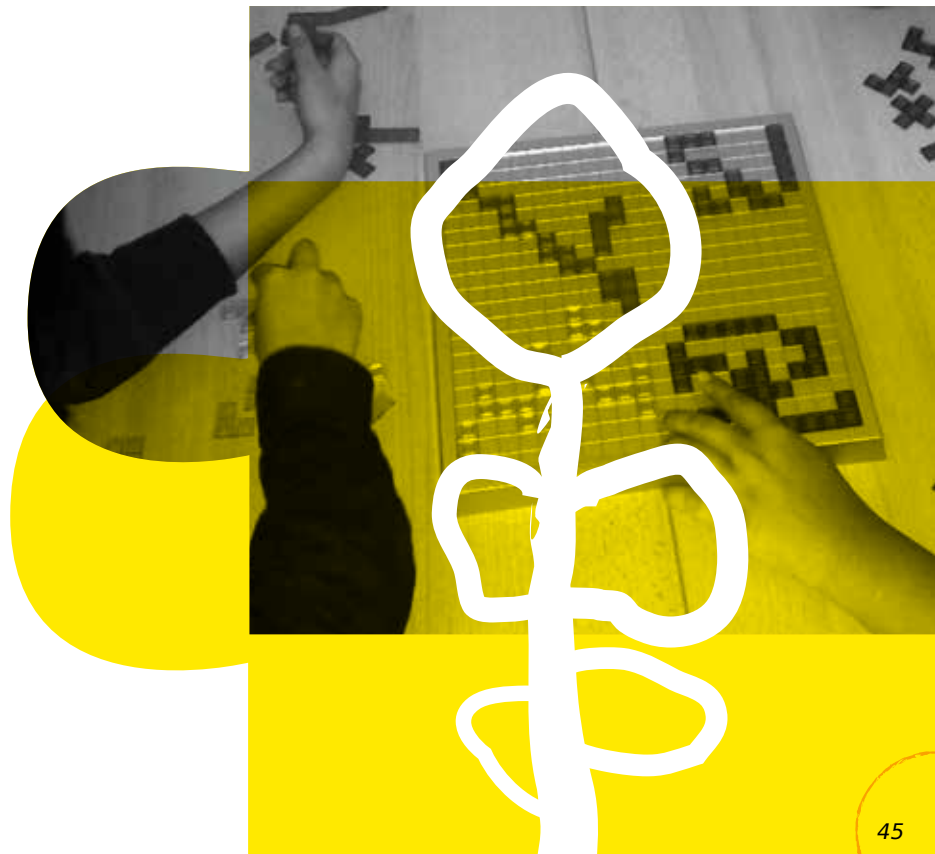
Společně v knihovně

Manažerka projektu: Lenka Hořáková

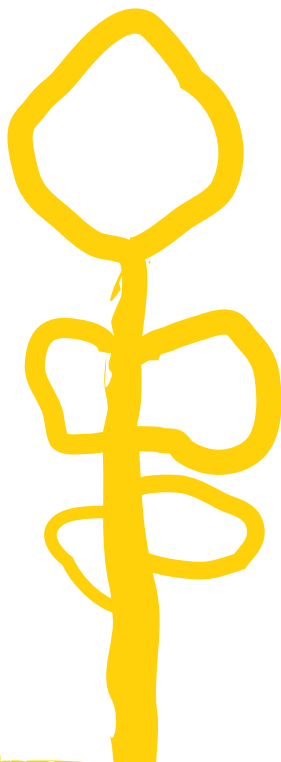
Odborný garant projektu: Michal Kryl

Koordinátorka dobrovolníků: Markéta Skočovská

Výzkumnice a analytička
evaluačního výzkumu: Helena
Humňalová

Dovolte nám poděkovat

Za program podpory pedagogických asistentů

Donorům:

- Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
- Nadace rozvoje občanské společnosti
- Helena Stienborgová

Partnerským organizacím:

- Svatojánská kolej – vyšší odborná škola pedagogická
- Česká odborná společnost pro inkluzivní vzdělávání

Partnerským školám:

ZŠ Jaroměř – Josefova, Vodárenská 370; ZŠ Kutná Hora, Kamenná stezka 40; ZŠ a MŠ Pernink; ZŠ Rokycany, ulice Míru 64; ZŠ J. Vohradského Šluknov; ZŠ Zlonice, okres Kladno

Za program podpory dětského čtenářství

Donorům:

- Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
- Magistrát hl. města Prahy

Partnerským školám:

ZŠ a MŠ Brno, Jana Brozkvy 3; ZŠ Bruntál, Jesenická 10; ZŠ a MŠ Březno, okr. Chomutov; ZŠ a MŠ Český Těšín Kontešinec; ZŠ Dubí 1; ZŠ Havířov-Šumbark; M. Pujmanové 17/1151, okr. Karviná; ZŠ Chrást, okr. Chrudim; ZŠ Kolín III (7. ZŠ); ZŠ Kolín V, Mnichovická 62; ZŠ Kralupy nad Vltavou, Generála Klapálka 1029, okr. Mělník; ZŠ Krnov Janáčkovo nám. 17, okr. Bruntál, přísp. org.; ZŠ Liberec, Švermova 403/40; ZŠ Liberec, U Soudu 369/8; ZŠ a MŠ Litvínov, Ruská 59; ZŠ Meziměstí; ZŠ T. G. M. Náchod, Bartoňova 1005; ZŠ J. K. Tyla, Písek; ZŠ Tomáše Šobra a MŠ Písek; ZŠ a MŠ

Prosetín; ZŠ Jižní Předměstí, Rokycany; ZŠ Staňkov, okr. Domažlice; ZŠ Tábor, Zborovská 2696; ZŠ s RVMP Buzulucká 392, Teplice 415 03; ZŠ Na Výsluní, Uherský Brod; ZŠ a MŠ Vejprty; ZŠ a MŠ Záhoří; ZŠ Zlonice, okr. Kladno; ZŠ a MŠ Angel v Praze 12; ZŠ Praha 4, Květnového vítězství; ZŠ Campanus; ZŠ Praha 10, Olešská; ZŠ K. Čapka, Praha 10, Kodaňská; ZŠ nám. Curieových; FZŠ prof. Otakara Chlupa; ZŠ s RVJ Praha 13, Bronzová; ZŠ Praha 9 – Kyje, Šimanovská; ZŠ a MŠ Petra Strožihy

Za program podpory romštiny jako živého jazyka

Donorům:

- Úřad vlády ČR
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR
- Velvyslanectví Spojených států amerických v Praze

Zapojeným školám a organizacím:

ZŠ a MŠ 28. října v Brně, Městská knihovna v Ostravě-Vítkovicích, ZŠ, MŠ a PŠ Turkmenská ve Vsetíně, ZŠ Přerov, Boženy Němcové, ZŠ Podmostní v Plzni, ZŠ Jižní Předměstí v Rokycanech, ZŠ Most, Zlatnická, ZŠ a MŠ Grafická v Praze, ZŠ Cimburkova v Praze, Dům romské kultury v Mostě-Chanově, o. p. s.

Za programy přímé podpory a doučování

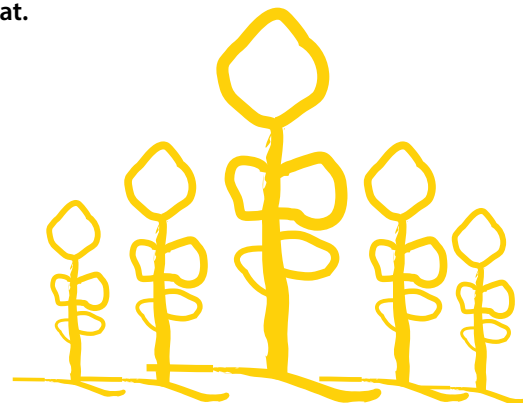
V první řadě všem dobrovolníkům, bez jejichž nezištné pomoci bychom nemohli program vůbec realizovat.

Donorům:

- Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR
- Magistrát hl. města Prahy
- Nadační fond Albert

Partnerským organizacím:

Městská knihovna v Praze – pobočky Vozovna, Sedmička, Bohnice, Opatov, Modřany a Lužiny, Národní knihovna ČR CIEE Prague (Council on International Educational Exchange)

Zde jsou uvedeny jen vybrané údaje z účetní závěrky 2016. Kompletní účetní závěrka a zpráva auditora je zveřejněna v rejstříku obecně prospěšných společností vedeném Městským soudem v Praze, oddílu O, vložce 139 a v sídle organizace.

ROZVAHA

**ve zkráceném rozsahu
 ke dni 31. 12. 2016**
 (v celých tisících Kč)

Nová škola, o. p. s.
 Křížkova 344/6
 Praha 8
 186 00

IČO
25768867

Účetní jednotka donúti:
 1 x příslušnému řin. orgánu

Označení	AKTIVA	číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem	Součet A.I. až A.IV.		
A. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek celkem	1		
A. II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	2		
A. III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem	3	124	
A. IV.	Oprávký k dlouhodobému majetku celkem	4		
B.	Krátkodobý majetek celkem	Součet B.I. až B.IV.		
B. I.	Zásoby celkem	5	-124	
B. II.	Pohledávky celkem	6	669	14 111
B. III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	7		
B. IV.	Jiná aktiva celkem	8		55
	Aktiva celkem	Součet A. až B.	669	14 111
	PASIVA			
Označení		číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	3	4
A.	Vlastní zdroje celkem	Součet A.I. až A.II.		
A. I.	Jmění celkem	12	388	15
A. II.	Výsledek hospodaření celkem	13	312	326
B.	Cizí zdroje celkem	Součet B.I. až B.IV.		
B. I.	Rezeny celkem	14	76	-311
B. II.	Dlouhodobé závazky celkem	15	281	14 096
B. III.	Krátkodobé závazky celkem	16		
B. IV.	Jiná pasiva celkem	17		
	Pasiva celkem	Součet A. až B.	281	14 035
			669	61
				14 111

Sestaveno dne: 23. 06. 2017	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou
Právní forma účetní jednotky	Předmět podnikání
	Pozn.:

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY ve zkráceném rozsahu

ke dni **31.12.2016**
(v celých tisících Kč)

Účetní jednotka doručí:
1 x příslušnému finančnímu
orgánu

IČO
25768867

Název a sídlo účetní jednotky

Nová škola, o.p.s.
Krizíkova 344/6
Praha 8
186 00

Označení	TEXT	Číslo řádku	Činnosti		
			Hlavní	Hospodářská	
A.	Náklady	1	5	6	7
A. I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	2	2 273		2 273
A. II.	Změny stavu zásob vlastní činnosti a aktívace	3			
A. III.	Osobní náklady	4	4 958		4 958
A. IV.	Daně a poplatky	5			
A. V.	Ostatní náklady	6	10		10
A. VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek	7			
A. VII.	Poskytnuté příspěvky	8			
A. VIII.	Dan z příjmů	9			
	Náklady celkem	10	7 241		7 241
B.	Výnosy	11			
B. I.	Provozní dotace	12	5 886		5 886
B. II.	Přijaté příspěvky	13	116		116
B. III.	Tržby za vlastní výrobky a za zboží	14	796		796
B. IV.	Ostatní výnosy	15	56		56
B. V.	Tržby z prodeje majetku	16			
	Výnosy celkem	17	6 854		6 854
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	18	-387		-387
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	19	-387		-387

Sestaveno dne: 23.06.2017

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou

Právní forma účetní jednotky

Předmět podnikání

Pozn.:

Další informace ze zákona povinně zveřejňované:

(dle zákona o prospěšných společnostech, § 21, a zákona o účetnictví, § 21 – uvádíme pouze ty body, které jsou pro naši organizaci relevantní)

Členění výnosů podle zdrojů je v základní podobě uvedeno ve Výkazu zisků a ztrát, který je součástí této výroční zprávy. Podrobnější charakteristika výnosů tam uvedených je následující:

Provozní dotace – jsou tvořeny dotacemi a granty (vyjádřeno v tisících Kč): ESF – Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání v gesci MŠMT ČR (3 183), ESF – Operační program Praha – pól růstu v gesci MHMP (2 002), Nadace rozvoje občanské společnosti (271), Úřad vlády ČR (200), hlavní město Praha (30), Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (200)

Přijaté příspěvky – jsou tvořeny dary a nadačními příspěvky v celkové výši (vyjádřeno v tisících Kč) 116, konkré-

ně od: Velvyslanectví USA, Nadačního fondu Albert, Nadačního fondu Růžičkových, Tomáše Zajíce, Českých kamenolomů s.r.o. a firmy Sneka.

Tržby za vlastní výkony a zboží – jsou tvořeny vybranými poplatky za kvalifikační kurzy pro asistenta pedagoga a další vzdělávací kurzy.

Ostatní výnosy – jsou tvořeny vybranými poplatky za stravování na několikadenním kvalifikačním kurzu pro asistenta pedagoga.

Vývoj a stav fondů o. p. s. k rozvahovému dni ke 31. 12. 2016 eviduje organizace přírůstek darů v celkové výši 119 916,70 Kč. Na fondy byl zaúčtován přírůstek nespotřebovaných darů k 31. 12. 2016 ve výši 13 983,57 Kč (od dárců Sneka a Velvyslanectví USA).

V roce 2016 nebyl pořízen žádný evidovaný majetek, majetek s pořizovací cenou nižší než 40 000,- Kč organizace účtuje do nákladů.

K 31. 12. 2016 organizace eviduje následující závazky (vyjádřené v tisících Kč):

- sociální pojištění, den vzniku 31. 12. 2016 (212)
- zdravotní pojištění, den vzniku 31. 12. 2016 (90)
- daň ze závislé činnosti – zálohová, den vzniku 31. 12. 2016 (65)
- daň ze závislé činnosti – srážková, den vzniku 31. 12. 2016 (39).

Náklady byly ze 100 % vynaloženy na obecně prospěšnou službu, na hlavní činnost o. p. s., odměny pro ředitele a členy správní a dozorčí rady činily 0 Kč.

Po rozvahovém dni nenastaly žádné skutečnosti, které jsou významné pro naplnění účelu výroční zprávy podle zákona o účetnictví, § 21, odst. 1.

V roce 2017 bude organizace pokračovat v dosavadních aktivitách.

ZPRÁVA NEZÁVISLÉHO AUDITORA

určena zakladateli organizace Nová škola, o.p.s.

Zpráva o ověření účetní závěrky

Výrok auditora

Provedli jsme audit příložené účetní závěrky organizace Nová škola, o.p.s. (dále také „Organizace“) sestavené na základě českých účetních předpisů, která se skládá z rozvahy k 31.12.2016, výkazu zisku a útráty za rok končící 31.12.2016 a přílohy této účetní závěrky, která obsahuje popis použitých podstatných účetních metod a další vysvětlující informace. Údaje o Organizaci jsou uvedeny v úvodu této přílohy účetní závěrky.

Podle našeho názoru účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv organizace Nová škola, o.p.s. k 31.12.2016 a nákladů a výnosů a výsledku jejího hospodaření za rok končící 31.12.2016 v souladu s českými účetními předpisy.

Základ pro výrok

Audit jsme provedli v souladu se zákonem o auditorech, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 a standardy Komory auditorů České republiky pro audit, kterými jsou mezinárodní standardy pro audit (ISA), případně doplněné a upravené souvisejícími aplikačními doložkami. Naše odpovědnost stanovená těmito předpisy je podrobněji popsána v oddílu Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky. V souladu se zákonem o auditorech a Etickým kodexem přijatým Komorou auditorů České republiky jsme na Organizaci nezávislí a splnili jsme i další etické povinnosti vyplývající z uvedených předpisů. Domníváme se, že důkazní informace, které jsme shromáždili, poskytují dostatečný a vhodný základ pro vyjádření našeho výroku.

Jiná skutečnost

Účetní závěrka k 31. prosinci 2015 nebyla k datu vydání zprávy auditora ověřena, její audit probíhá s předpokládaným ukončením v červenci 2017.

Ostatní informace uvedené ve výroční zprávě

Ostatními informacemi jsou v souladu s § 2 písm. b) zákona o auditorech informace uvedené ve výroční zprávě mimo účetní závěrku a naši zprávu auditora. Za ostatní informace odpovídá ředitel Organizace.

Naš výrok k účetní závěrce se k ostatním informacím nevztahuje. Přesto je však součástí našich povinností souvisejících s ověřením účetní závěrky seznámit se s ostatními informacemi a posoudit, zda ostatní informace nejsou ve významném (materiálním) nesouladu s účetní závěrkou či s našimi znalostmi o účetní jednotce získanými během ověřování účetní závěrky nebo zda se jinak tyto informace nejeví jako významné (materiálně) nesprávné. Také posuzujeme, zda ostatní informace byly ve všech významných (materiálních) ohledech vypracovány v souladu s příslušnými právními předpisy. Tímto posouzením se rozumí, zda ostatní informace splňují požadavky právních předpisů na formální náležitosti a postup vypracování ostatních informací v kontextu významnosti (materiality), tedy zda případné nedodržení uvedených požadavků bylo způsobilé ovlivnit úsudek činěný na základě ostatních informací.

Na základě provedených postupů, do míry, již dokážeme posoudit, uvádíme, že

- ostatní informace, které popisují skutečnosti, jež jsou též předmetem zobrazení v účetní závěrce, jsou ve všech významných (materiálních) ohledech v souladu s účetní závěrkou a
- ostatní informace byly vypracovány v souladu s právními předpisy.

Dále jsme povinni uvést, zda na základě poznatků a povědomí o Organizaci, k nimž jsme dospěli při provádění auditu, ostatní informace neobsahují významné (materiální) věcné nesprávnosti. V rámci uvedených postupů jsme v obdržенých ostatních informacích žádně významné (materiální) věcné nesprávnosti nezjistili.

Odpovědnost ředitele a dozorčí rady Organizace za účetní závěrku

Ředitel Organizace odpovídá za sestavení účetní závěrky podávající věrný a poctivý obraz v souladu s českými účetními předpisy, a za takový vnitřní kontrolní systém, který považuje za nezbytný pro sestavení účetní závěrky tak, aby neobsahovala významné (materiální) nesprávnosti způsobené podvodem nebo chybou.

Při sestavování účetní závěrky je ředitel Organizace povinná posoudit, zda je Organizace schopna nepřetržitě trvat, a pokud je to relevantní, popsat v příloze účetní závěrky záležitosti týkající se jejího nepřetržitého trvání a použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky, s výjimkou případů, kdy ředitel plánuje zrušení Organizace nebo ukončení její činnosti, respektive kdy nemá jinou reálnou možnost než tak učinit.

Za dohled nad procesem účetního výkaznictví v Organizaci odpovídá dozorčí rada.

Odpovědnost auditora za audit účetní závěrky

Naším cílem je získat přiměřenou jistotu, že účetní závěrka jako celek neobsahuje významnou (materiální) nesprávnost způsobenou podvodem nebo chybou a vydat zprávu auditora obsahující náš výrok. Přiměřená míra jistoty je velká míra jistoty, nicméně není zárukou, že audit provedený v souladu s výše uvedenými předpisy ve všech případech z účetní závěrce odhalí případnou existující významnou (materiální) nesprávnost. Nesprávnosti mohou vznikat v důsledku podvodu nebo chyb a považují se za významné (materiální), pokud lze reálně předpokládat, že by jednotlivé nebo v souhrnu mohly ovlivnit ekonomická rozhodnutí, která uživatelé účetní závěrky na jejím základě přijmou.

Při provádění auditu v souladu s výše uvedenými předpisy je naší povinností uplatňovat během celého auditu odborný úsudek a zachovávat profesní skepticismus. Dále je naší povinností:

- Identifikovat a vyhodnotit rizika významné (materiální) nesprávnosti účetní závěrky způsobené podvodem nebo chybou, navrhnout a provést auditorské postupy reagující na tato rizika a získat dostatečné a vhodné důkazní informace, abychom na jejich základě mohli vyjádřit výrok. Riziko, že neodhalíme významnou (materiální) nesprávnost, k níž došlo v důsledku podvodu, je větší než riziko neodhalení významné (materiální) nesprávnosti způsobené chybou, protože součástí podvodu mohou být tajné dohody (koluze), falšování, úmyslná opomenutí, nepravdivá prohlášení nebo obcházení vnitřních kontrol ředitelem.
- Seznámit se s vnitřním kontrolním systémem Organizace relevantním pro audit v takovém rozsahu, abychom mohli navrhnout auditorské postupy vhodné s ohledem na dané okolnosti, nikoli abychom mohli vyjádřit názor na účinnost jejího vnitřního kontrolního systému.
- Posoudit vhodnost použitých účetních pravidel, přiměřenost provedených účetních odhadů a informace, které v této souvislosti ředitel Organizace uvedl v příloze účetní závěrky.
- Posoudit vhodnost použití předpokladu nepřetržitého trvání při sestavení účetní závěrky ředitelem a to, zda s ohledem na shromážděné důkazní informace existuje významná (materiální) nejistota vyplývající z událostí nebo podmínek, které mohou významně zpochybnit schopnost Organizace nepřetržitě trvat. Jestliže dojdeme k závěru, že taková významná (materiální) nejistota existuje, je naší povinností upozornit v naší zprávě na informace uvedené v této souvislosti v příloze účetní závěrky, a pokud tyto informace nejsou dostatečné, vyjádřit modifikovaný výrok. Naše závěry týkající se schopnosti Organizace nepřetržitě trvat vycházejí z důkazních informací, které jsme získali do data naší zprávy. Nicméně budoucí události nebo podmínky mohou vést k tomu, že Organizace ztratí schopnost nepřetržitě trvat.

- Vyhodnotit celkovou prezentaci, členění a obsah účetní závěrky, včetně přílohy, a dále to, zda účetní závěrka zobrazuje podkladové transakce a události způsobem, který vede k věrnému zobrazení.

Naši povinnosti je informovat ředitele a dozorčí radu mimo jiné o plánovaném rozsahu a načasování auditu a o významných zjištěních, která jsme v jeho průběhu učinili, včetně zjištěných významných nedostatků ve vnitřním kontrolním systému.

22HLAV s.r.o.

člen mezinárodní asociace nezávislých profesionálních firem
MSI Global Alliance, Legal & Accounting Firms
Všebofická 82/2, 400 01 Ústí nad Labem
oprávnění KACR č. 277

Kamila Neradová
Ing. Kamila Neradová
oprávnění KACR č. 2091

V Ústí nad Labem, dne 28. června 2017

